

Arrest

nr. 264 172 van 24 november 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HAEGEMAN
Kasteellaan 22/15
1081 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 15 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 11 augustus 2021 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat A. HAEGEMAN verschijnt voor verzoeker, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 13 maart 2020 België binnen met een paspoort en verzoekt op 29 april 2020 om internationale bescherming. Op 30 juni 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Colombiaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Medellín. U bent op (...) 1990 geboren in Medellín in het departement Antioquia te Colombia. U bent van religie een katholieke christen. U woonde vanaf uw geboorte tot kort voor uw vertrek uit Colombia in uw ouderlijke woning in Medellín. U was in Colombia eerst tewerkgesteld binnen de logistieke sector. En later ging u aan de slag bij 'Precolombino de Turismo' (precoltur) in het personen- en vrachtovervoer. In het kader van uw werk diende u op frequente basis de grenzen met Venezuela en Ecuador over te steken. In 2017 startte u samen met een zekere R. (...) met een nieuw project. U huurde een stuk grond dat u bewerkte voor de koffieteelt. In september 2019 kon u een job bemachtigen bij FedEx. U werkte tot februari 2020 als koerier voor het bedrijf in het oosten van het departement Antioquia.

Op 6 november 2005 werd uw vader E. J. F. C. (...) vermoord door de 'Autodefensas Unidas de Colombia' (AUC), i.e. een paramilitaire groepering die actief is in Colombia. Uw vader was op het ogenblik van zijn overlijden in het dorp Armenia Mantiquilla. De AUC hebben het dorp binnengevallen en hebben iedereen die op straat aanwezig was gedood. Na het overlijden van uw vader kwam uw oudste broer S. (...) op het verkeerde pad terecht en sloot hij zich aan bij het kartel van Valle del Cauca (ook wel gekend als het 'Cali Cartel'). Het betreft een criminele groepering die zich vooral bezighoudt met de trafiek van wapens en drugs, afpersingen en moord. Uw broer zijn criminele activiteiten zorgden ervoor dat er een breuk ontstond tussen jullie beiden. Uw broer vond uw levenskeuzes, namelijk feit dat u als harde werker uw best deed om op het rechte pad te blijven en iets wou maken van uw leven, belachelijk. Uw broer sloeg u op frequente basis en op een gegeven moment zou uw broer u zelfs aangevallen hebben met een steekwapen. Uw broer zou u altijd al hebben willen doden maar deed dit niet omwille van uw moeder. Uw broer werd in januari 2013 veroordeeld tot een gevangenisstraf van zeven jaar voor het transport van verdovende middelen, samenzwering voor het plegen van misdaden, moord en afpersing. Uw broer zat van 13 januari 2013 tot 18 januari 2020 ononderbroken vast in de gevangenis.

Na de vrijlating van S. (...) kreeg u problemen met leden van het kartel van Valle del Cauca. Men was op zoek naar uw broer om enkele rekeningen te vereffenen maar uw broer was direct na zijn vrijlating van de radar verdwenen.

Zo werd u in de week van de 20ste – 28ste januari 2020 benaderd door twee onherkenbare personen op een motor tijdens uw werk. Men wist dat u de broer was van S. (...) en men vertelde u dat u vanaf die dag een doelwit was voor hen indien u geen informatie zou verschaffen over uw broer. U heeft hen geen informatie gegeven over uw broer aangezien u zelf niet wist waar hij zich op dat moment bevond. Na dit incident heeft u contact opgenomen met uw baas en het hoofd van de veiligheid van FedEx daar u volgens de regels van het bedrijf elk incident dat plaatsvindt tijdens de werkuren diende te rapporteren. Naar aanleiding hiervan kreeg u een aantal veiligheidsadviezen.

Op 17 februari werd u telefonisch gecontacteerd via een privé-nummer en werd u opnieuw gevraagd naar uw broer S. (...). Op aanraden van uw werkgever heeft u de volgende dag, i.c. 18.02.2020, klacht ingediend bij de Fiscalía zodat er iets op papier stond met betrekking tot de aard van uw problemen.

Toen u op 27 februari bezig was aan uw leveringsronde in Rio Negro werd u opnieuw benaderd door twee personen op een motor. Men liet u nogmaals weten dat, indien u niet voldoende informatie verschaftte over S. (...), men u zou ontvoeren. U was na dit incident zo bang dat u besloot om onmiddellijk uw ontslag in te dienen bij het bedrijf. U heeft de volgende dag nog gewerkt, aangezien u niet zomaar uw job kon achterlaten, waarna u uw werkzaamheden met onmiddellijke ingang heeft gestaakt.

Na dit laatste incident besloot u om Medellín te verlaten en trok u naar uw finca in Santa Barbara in het departement Antioquia. Daar verbleef u tot aan uw vertrek uit het land.

Op 12 maart 2020 verliet u Colombia en u reisde zonder visum naar Europa. U was in het bezit van een geldig Colombiaans paspoort. U reisde via Spanje naar België waar u op 13 maart 2020 aankwam. U heeft zich op 14 maart begeven naar het Klein Kasteeltje maar u kon omwille van de COVID-19 pandemie op deze datum geen verzoek om internationale bescherming indienen daar het aanmeldcentrum van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gesloten was. In april 2020 kon u

uiteindelijk via het online-registratieformulier een afspraak bij het aanmeldcentrum verkrijgen en op 29 april 2020 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de DVZ.

Na uw vertrek uit Colombia begon S. (...) uw jongere broer M. (...) lastig te vallen. Uw moeder en uw jongere broer hebben naar aanleiding hiervan een contactverbod aangevraagd bij de politie. Na uw vertrek bent u tot een overeenkomst gekomen met uw belagers, i.c. om te vermijden dat zij uw jongere broer en moeder zouden lastigvallen heeft u hen betaald.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw paspoort (origineel voorgelegd bij de DVZ), uw identiteitskaart (kopie), klacht bij fiscalia dd. 18.02.2020 (origineel), overlijdensakte vader (kopie), ticket Medellín – Brussel (origineel), certificaten van FedEx (originelen), een exit gesprek FedEx (origineel), een ontslagbrief voor FedEx (origineel), arbeidscertificaten (originelen), document i.v.m. studies 'Engels' (origineel) en een attest FedEx i.v.m. contractverlenging (origineel).

Na het persoonlijk onderhoud bezorgde u het Commissariaat-generaal nog volgende stukken: een psychologisch verslag i.v.m. uw behandeling en de behandeling van uw broer M. (...) (kopie), uw identiteitskaart (kopie) en twee foto's van littekens (prints).

U vreest in geval van terugkeer uw broer S. (...) alsook leden van het kartel Valle del Cauca. U haalde ook meermaals aan niet te willen eindigen zoals uw vader.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voorts dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken, dit om onderstaande redenen.

Wat betreft uw vrees om gedood, dan wel geïdoleerd, te worden door uw broer S. (...) alsook personen verbonden aan het kartel Valle del Cauca dient te worden opgemerkt dat u dit niet aannemelijk heeft kunnen maken. Dit omwille van onderstaande redenen.

Wat betreft (i) de problemen die u gekend zou hebben met het kartel van Valle del Cauca na de vrijlating van uw broer S. (...), i.c. meer bepaald de aanhoudende dreigementen ten aanzien van uw persoon naar aanleiding van uw onmogelijkheid/onbereidheid om informatie te verschaffen over uw broer, dient te worden opgemerkt dat hier geen geloof kan aan worden gehecht. Zo dient vooreerst opgemerkt te worden dat het frappant is dat, indien er effectief personen waren die, zoals u met uw verklaringen wil doen uitschijnen, een rekening te vereffenen hadden met S. (...) omwille van zijn criminele activiteiten, men uw broer gedurende zeven jaar ongemoeid heeft gelaten. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw broer sinds januari 2013 tot januari 2020 ononderbroken in de gevangenis heeft gezeten (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 9). U gevraagd of uw broer in deze periode problemen heeft ondervonden stelde u dat uw broer zichzelf gedurende de periode van zijn gevangenschap kon beschermen (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 9). U stelde in het kader hiervan dat uw broer niet op straat kwam en bijgevolg geen risico liep (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 10). Het mag echter verbazen dat, indien uw broer effectief problemen zou gekend hebben met leden van zijn eigen kartel, men hem gedurende de hele periode van zijn gevangenschap met rust gelaten zou hebben. U, in deze context, gevraagd of er nog andere leden van het kartel in de gevangenis zaten bij uw broer stelde u dit niet te weten (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 10). Dat u dit niet zou weten is opmerkelijk temeer u naar eigen zeggen wel contact had met uw broer gedurende zijn gevangenschap. Bovendien zou u uw broer als enig gezinslid zijn gaan bezoeken in de gevangenis (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 9). Dat u bijgevolg niet op de hoogte zou zijn geweest van de (eventuele) aanwezigheid van andere kartelliden in de gevangenis is, rekening houdende met voorgaande dan ook verbazingwekkend. U hierop volgend gevraagd of er in het

Colombiaanse gevangeniswezen soms afrekeningen gebeuren stelde u hier niet van op de hoogte te zijn aangezien u zelf nooit in de gevangenis heeft verbleven (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 10). Dit strookt niet met uw overige verklaringen waarin u het volgende stelde: "Ik ben de enige geweest die hem ging opzoeken in de gevangenis. Ik leerde de gevangenis kennen door S. (...)" (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 9). Dat u plotsklaps geen idee heeft hoe het er aan toe gaat in de Colombiaanse gevangenis kan dan ook geenszins overtuigen. Kan hier nog aan toegevoegd worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat de situatie in de Colombiaanse gevangenis uiterst complex is. Er is sprake van een hoge graad van corruptie, criminaliteit en geweld binnen het gevangeniswezen. Uit de informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossiers blijkt bovendien dat er tal van voorbeelden zijn waarbij het heersende geweld tussen groeperingen in de Colombiaanse maatschappij geïmporteerd wordt binnen de Colombiaanse gevangenis. Dit heeft in het verleden meermaals aanleiding gegeven tot (dodelijk) geweld. Hieruit blijkt dat de Colombiaanse gevangenis alles behalve een 'safe haven' zijn. In een dergelijke context mag het verbazen dat uw broer veilig was in de gevangenis. Er kan ook bezwaarlijk worden aangenomen dat hij de enige zou zijn geweest van 'zijn' kartel die gedurende de periode van zijn detentie in die gevangenis zat. Uw verklaring dat hij aldus veilig was 'omdat hij in de gevangenis zat', houdt weinig steek.

Verder is het opmerkelijk dat u als enig lid van uw gezin daadwerkelijk benaderde én bedreigd werd door het kartel van Valle del Cauca. Uit uw verklaringen blijkt dat uw moeder en uw jongere broer op géén enkel moment benaderd werden door leden van het kartel van Valle del Cauca, dan wel door anderen, met de vraag om informatie te verschaffen over uw broer S. (...) (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 10). Het is bevreemdend dat, indien men echt op zoek was naar uw broer en u reeds verschillende malen geweigerd had om deze informatie te verschaffen, men uw familie niet benaderd zou hebben. U gevraagd omwille van welke redenen men u zou benaderen doch uw familieleden schijnbaar met rust liet, stelde u dat uw broer nog een kind is. U voegde er aan toe dat de leden van het kartel niet op de hoogte waren van uw moeders woonplaats en haar bijgevolg evenmin konden lastigvallen (zie CGVS dd. 18.05.2021, op. 10 en 11). Dit is vooreerst een blote bewering van uw kant waaraan overigens géén geloof gehecht kan worden. Dit klemmt immers met uw latere verklaringen aangaande de mogelijkheid van het kartel om u overal op te sporen. Zo verklaarde u zich niet elders in Colombia te kunnen vestigen daar het kartel in héél Colombia aanwezig is. U stelde in het kader hiervan het volgende: "Ik werd bedreigd door groepering die niet van daar is maar wel van Cali. Als ik naar Bogota ga zijn er ook mensen van Cali. Als ik naar een andere plaats ga aan kust, naar één van die steden, kan ik mij voorstellen dat er ook mensen van hun moeten zitten" (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 15). Dat het kartel bijgevolg wél in staat zou zijn om u overal te lokaliseren op andere plaatsen / in andere steden in Colombia, doch niet in staat zou zijn om te achterhalen waar uw moeder zich bevindt/bevond en woont houdt dan ook helemaal geen steek. Het kan evenmin overtuigen dat men uw jongere broer M. (...) met rust zou gelaten hebben omwille van zijn jeugdige leeftijd. U gevraagd omwille van welke redenen de leeftijd van M. (...) überhaupt een invloed zou hebben in de zoektocht van het kartel naar uw broer S. (...) stelde u dat men M. (...) niet kende (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 10). Het betreft echter opnieuw een blote bewering van uw kant die, in het licht van bovenstaande bevindingen overigens ook weer bezwaarlijk kan overtuigen. Dat het kartel, zoals u beweert, in staat zou zijn u overal in Colombia op te sporen maar dan niet de mogelijkheid zou hebben zich duidelijk te informeren over de familieleden van S. (...), kan weerom maar moeilijk begrepen worden.

Voorts dient te worden opgemerkt dat u doorheen de asielprocedure tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd aangaande de identiteit van uw vermeende belagers. Ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldde u dat u na de vrijlating van uw broer meermaals bedreigd werd alsook een militair doelwit geworden was, doch u specificeerde niet wie achter deze dreigementen zat (zie vragenlijst CGVS, vraag 4 en 5). Ook in het kader van uw eerste persoonlijk onderhoud ten aanzien van het Commissariaat-generaal stelde u geen idee te hebben van wie u benaderde: "Ik weet niet of zij personen van het kartel waren of van iets anders. Ik weet niet wie zij waren" (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 14). U stelde evenwel dat u dacht dat het om een mogelijke afrekening kon gaan aangezien uw broer omwille van zijn activiteiten veel leed heeft veroorzaakt (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 14). In het kader van uw tweede onderhoud paste u uw verklaringen echter aan en stelde u plotsklaps dat uw problemen veroorzaakt werd door het kartel Valle del Cauca, in casu het kartel waartoe uw broer behoorde, en dat leden van dit kartel u benaderd zouden hebben met de vraag om informatie aan hen door te spelen over uw broer. Deze personen hadden naar eigen zeggen "een rekening te vereffenen" met uw broer (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 9 en 10). U gevraagd hoe u weet dat het om leden van dit kartel ging stelde u dat zij zich als dusdanig hebben geïdentificeerd (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 11). Rekening houdend met deze laatste versie van de feiten mag verbazen dat u initieel stelde geen weet te hebben wie u precies had belaagd. Dient te worden opgemerkt dat er minstens van u verwacht kan worden dat u op

een duidelijke manier de feiten die u zelf meemaakte, meer bepaald wie u heeft benaderd en heeft bedreigd, zou kunnen weergeven. Het is in deze hoogst opmerkelijk dat u verward zou zijn over de door u meegemaakte gebeurtenissen. Het voorafgaande ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

Daarenboven dient eveneens te worden aangestipt dat uw verklaringen betreffende uw problemen in Colombia op een aantal cruciale punten afwijken van de informatie vervat in de door u neerlegde documenten. Uit uw verklaringen ten aanzien van het Commissariaat-generaal blijkt dat uw problemen begonnen in de week na de vrijlating van uw broer S. (...) (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 11). U verduidelijkt dat u in de week van de 20ste tot 28ste januari benaderd werd door twee personen op een motor die zich identificeerden als leden van het kartel Valle del Cauca (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 11). In totaal zou u zo'n twee keer persoonlijk benaderd zijn geweest door leden van het kartel (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 11 en 12). Verder maakte u melding één telefonisch contact waarbij u bedreigd zou zijn (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 13). Dient echter te worden opgemerkt dat dit geenszins strookt met de informatie vervat in de door u neergelegde klacht bij het parket. Ten aanzien van de Fiscalía heeft u het volgende verklaard: "[...] Ze begonnen mij van een onbekend nummer te bellen en deden zich voor als adviseurs die informatie over S. F. (...) nodig hadden. De eerste oproep vond ik al verdacht en ik hing op. Twee dagen later bellen ze mij opnieuw en zeggen dat mijn leven en het leven van mijn familie vanaf dat moment gevaar loopt, vooral mijn leven als ik ze geen informatie gaf over S. F. (...). Enkele dagen later bellen ze mij en zeggen ze dat ze weten waar ik werk, om hoe laat ik vertrek en aankom. Naar aanleiding daarvan verliet ik het huis waar ik woonde. Ze bellen mij niet meer maar ze hebben mij intussen driemaal benaderd. Het zijn twee mannen met donkere helmen op een motor. De eerste keer stapt de achterste man af en begroet mij alsof hij een vriend van me is. De tweede keer dat ze me onderschepten, moest ik mijn jongere broer M. F. (...) weghalen uit het huis. Ik bracht hem naar mijn grootmoeder die in Itagüí woont. Ik ging naar een boerderij aan een gehucht van Santa Barbara uit vrees dat ze mij of iemand van mijn familie kwaad kunnen doen. Ik moet elke dag een lange afstand afleggen. Al dit is erg zwaar aan het worden en ik vrees voor mijn leven. Gisteren onderschepten ze me opnieuw toen ik van El Carmen kwam. Het waren twee vrouwen op een zwarte BWS, beiden met zwarte helmen en bedekte gezichten. Ze zeggen dat hun geduld aan het opraken is en dat ze me 8 dagen de tijd geven om de informatie die ze nodig hebben, te geven. Een van de vrouwen zegt dat de koe die vasthangt, melk geeft. [...]" (zie stukken toegevoegd aan uw administratief dossier). Het is opvallend dat u ten aanzien van de Fiscalía melding maakt van i) veelvuldige telefoontjes, ii) drie momenten waarop u persoonlijk benaderd werd, iii) het weghalen van uw broer M. (...) uit uw ouderlijke woning na het tweede incident terwijl u hier ten aanzien van het CGVS met geen woord heeft over gerept – zoals hierboven aangehaalde stelde u ten aanzien van het CGVS uitdrukkelijk, en volledig in strijd met wat u voor de Fiscalía aanhaalde – dat ze M. (...) niet kenden (zie supra). Het mag ten zeerste verbazen dat uw verklaringen op deze punten dermate afwijken van elkaar. Het is immers volstrekt onaannemelijk dat u niet in staat zou zijn omtrent de feiten die u zelf meemaakte en die de aanleiding waren tot uw beslissing uw land van herkomst te verlaten, i.c. door wie u, hoe vaak en op welke wijze u werd bedreigd, éénsluidende verklaringen af te leggen indien de feiten zich daadwerkelijk hebben voorgedaan.

Ook uw verklaringen in verband met uw verblijfplaats(-en) voor uw komst naar België zijn niet éénsluidend. Zo stelde u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken dat u twee dagen voor uw komst naar Europa diende te verhuizen daar u een militair doelwit was geworden (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). In navolging hiervan stelde u ten aanzien van het Commissariaat-generaal dat u tot 9 maart 2020 in uw ouderlijke woonst in Medellín verbleef alvorens te zijn ondergedoken in uw finca in Santa Barbara in het departement Antioquia (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 4). U bleef tot en met 12 maart 2020 op de boerderij waarna u vanuit Santa Barbara via Rio Negro het land verliet (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 4 en 13). In het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud ten aanzien van het CGVS stelde u echter dat u reeds op 28 februari, in casu onmiddellijk na het plaatsvinden van het tweede incident, naar de finca in Santa Barbara trok (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 13). U zou er tot aan uw vertrek gezeten hebben. Dient echter te worden opgemerkt dat er een groot verschil is tussen deze beide versies van de feiten. In de initiële versie gaat het om een verblijf van een twee à drie dagen. Dat u in uw latere verklaringen plots stelt méér dan twee weken op de boerderij te hebben verbleven is dan ook frappant. Dat u ook hier niet éénduidig kan aangeven hoelang u 'ondergedoken' zat na uw (beweerde) problemen voor uw vertrek uit uw land van herkomst, is niet ernstig ingeval van een waarachtig relaas. Ook voorgaande zet uw geloofwaardigheid verder op de helling.

Volledigheidshalve kan eveneens aangestipt worden dat het opmerkelijk is dat u niets meer gehoord heeft van uw vermeende belagers sinds uw vertrek uit Colombia. Zo stelde u in dit verband dat er op een gegeven moment een overeenkomst werd bereikt tussen u en uw belagers (zie CGVS dd. 18.05.2021,

p. 14). U zou hen betaald hebben met wat u geïnvesteerd had in uw boerderij om te vermijden dat men zich zou richten tot M. (...). Uw familie zou daaropvolgend dan ook geen problemen meer gekend hebben (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 14). Dit holt verder de waarachtigheid van uw beweerde problemen, minstens de ernst ervan, uit. Kan hier bijkomend de vraag gesteld worden waarom het overigens niet mogelijk zou geweest zijn om uw (beweerde) problemen dan in Colombia zelf op deze manier te beeindigen.

Dat u ter staving van uw verklaringen verschillende documenten van FedEx voorlegt, wijzigt niets aan voorgaande appreciatie. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal geenszins betwist dat u tewerkgesteld was bij FedEx. Uit de door u neergelegde stukken blijkt geenszins dat u in Colombia effectief benaderd, dan wel bedreigd, werd door het kartel van Valle del Cauca. Wat betreft de twee certificaten van FedEx dient te worden aangestipt dat hierin enkel en alleen bevestigd wordt dat u vanaf 2 september 2019 tot 28 februari 2020 tewerkgesteld was als koerier bij het bedrijf, u er maandelijks zo'n 1.489,580 dollar verdiende en u op vrijwillige basis uw contract heeft stopgezet. Dit staat niet ter discussie. Er wordt evenwel geen melding gemaakt van eventuele problemen die u ondervonden zou hebben tijdens het uitoefenen van uw job noch wordt er melding gemaakt van het feit dat u in een speciaal 'veiligheidsprogramma' zou hebben gezeten. Wat betreft uw ontslagbrief bij FedEx, gedateerd op 27 februari 2020, waarin u melding maakt van aanhoudende bedreigingen ten aanzien van uw persoon waardoor u in de onmogelijkheid zou verkeren om uw werkzaamheden verder te zetten, alsook uw exit gesprek bij FedEx, dient te worden opgemerkt dat deze stukken loutere weergaven betreffen van uw eigen verklaringen. Het toont geenszins aan dat hetgeen in de brief dan wel in het exit gesprek vermeld staat, strookt met de realiteit. Voorts konden deze documenten op eender welk moment en eender waar geschreven zijn. Er kan dan ook geen bewijswaarde aan worden toegekend.

Wat betreft de verlenging van uw contract bij FedEx dient te worden opgemerkt dat hieruit enkel afgeleid kan worden dat u eind februari 2020 een verlenging van uw contract voor 'bepaalde duur' verkreeg. Niets meer en niets minder. Opvallend is wel dat dit attest dateert van 28 februari 2020, in casu één dag nadat u naar eigenzeggen uw ontslag zou hebben ingediend bij FedEx. Het mag in deze context verbazen dat men u, ondanks uw ontslag om dwingende redenen, alsnog een dag later een contractverlenging van zes maanden zouden hebben gekregen. Tot slot wordt in dit attest evenmin gewag gemaakt van eventuele problemen.

Volledigheidshalve kan aan dit alles nog worden toegevoegd dat documenten hoe dan ook slechts bewijswaarde hebben wanneer ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig en coherent relaas. Zulks is in casu geenszins het geval.

Wat betreft (ii) uw vrees ten aanzien van uw broer S. (...) dient te worden opgemerkt dat u dit evenmin aannemelijk heeft weten te maken. Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken op géén enkel moment melding heeft gemaakt van eventuele problemen met uw broer S. (...), laat staan van het feit dat uw oudere broer u, naar eigen zeggen, al zijn gehele leven wil vermoorden omwille van jullie afwijkende levenswijze (zie vragenlijst CGVS, vraag 1 – 8). Dat u nagelaten heeft dit te doen is geenszins ernstigs temeer u dit gegeven voor het CGVS aanhaalt als één van de kernelementen die u ertoe brachten uw land van herkomst te verlaten. Er kan immers van u, die beweert te vrezen voor uw lichamelijke integriteit en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, verwacht worden dat u alle elementen ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormden van uw vertrek of vlucht uit het land van herkomst. U dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het begin van uw procedure om internationale bescherming, daar op u de verplichting rust om uw volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van u worden verwacht dat u alle wezenlijke elementen uit uw vluchtrelaas ook bij de DVZ zou hebben aangebracht, minstens dat u bij aanvang van uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS zou hebben aangegeven dat u essentieel element niet had vermeld bij de DVZ. Uw (beweerde) vrees voor uw broer betreft immers naar eigen zeggen één van de hoofdrekenen voor uw verzoek om internationale bescherming en het is de reden waarom u actueel in de onmogelijkheid verkeert om terug te keren naar Colombia. Dat u nagelaten heeft om hier melding van te maken bij de DVZ doet dan ook in niet geringe mate aan de waarachtigheid van uw vermeende problemen met uw broer S. (...). Kan in de marge nog worden toegevoegd dat u ten aanzien van het Commissariaat-generaal verklaarde dat u alle hoofdrekenen van uw verzoek om internationale bescherming heeft kunnen vermelden bij de DVZ (zie CGVS

dd. 12.04.2021, p. 2). Voorts stelde u dat uw verklaringen op het einde van uw gesprek bij de DVZ werden voorgelezen en werden vertaald naar het Spaans voor u. In het kader hiervan stelde u dat de neergeschreven verklaringen correct waren en u maakte geen gewag van eventuele problemen met de tolk (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 2).

Voorts dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen aangaande uw vermeende problemen met uw broer blote beweringen van uw kant betreft die u geenszins staft met enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs. Dit mag ten eerste verbazen daar uit uw verklaringen blijkt dat u op 16-jarige leeftijd werd neergestoken door uw broer. U zou naar aanleiding van dit incident medische verzorging nodig gehad hebben (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 8 en 9). U legt echter geen enkel stuk neer ter staving van uw verklaringen hieromtrent. Daarenboven zouden uw moeder en uw jongste broer M. (...) na uw vertrek uit Colombia klacht ingediend hebben tegen S. (...) bij de lokale politie en er zou naar aanleiding daarvan een contactverbod zijn afgeleverd (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 4 – zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 14). U gevraagd of u dit kan staven antwoordde u eerst ontwijkend om later te stellen dat u geen documenten heeft betreffende de klacht die uw familie heeft ingediend tegen uw broer (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 14 en 15). U stelde dat in Colombia de politie anders te werk gaat en u verwees daarbij naar de recente gebeurtenissen in Colombia naar aanleiding van de aanhoudende protesten tegen de aangekondigde hervormingen van president Ivan Duque (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 15). Dient echter te worden opgemerkt dat het geenszins kan overtuigen dat, indien uw familie effectief klacht heeft ingediend tegen S. (...) én er naar aanleiding van deze klacht een contactverbod werd uitgevaardigd, u dit niet zou kunnen staven met de nodige documenten. Dit druist bovendien regelrecht in tegen uw eerdere verklaringen ten aanzien van het Commissariaat-generaal. Zo stelde u in het kader van uw eerste persoonlijk onderhoud ten aanzien van het Commissariaat-generaal dat u getracht had om het contactverbod te verkrijgen maar dit niet mogelijk was omwille van uw moeder haar werk (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 10). U verduidelijking gevraagd stelde u het volgende: “Ja, mijn mama werkt in het toerisme en zij was op reis dus zij kon het document niet overmaken om het toe te voegen aan mijn procedure. Maar men heeft er wel weet van bij de politie. Er bestaat een aangifte.” (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 10). Niet alleen kan dit geenszins uw nalatigheid dit stuk voor te leggen verschonen, temeer daar u ook verklaarde dat u tot op heden dagelijks contact heeft met uw broer M. (...), die toch ook al 17 jaar is (zie CGVS 12.04.2021, p. 12), en u eveneens het betreffende document zou kunnen opmaken. Rekening houdend uw eerdere verklaringen mag het dan ook ten eerste verbazen dat u in het kader van uw tweede onderhoud plots verklaart dat de Colombiaanse politie geen documenten aflevert in dergelijke zaken daar dit niet hun manier van werken zou zijn. Voorgaande holt de waarachtigheid van uw verklaringen aangaande uw vermeende problemen met uw broer verder uit. Dat u effectief problemen gekend zou hebben met uw broer, laat staan ooit neergestoken zou zijn door hem, heeft u immers op geen enkele manier aangetoond. Dat u een attest neerlegt van een psychoanalist aangaande uw behandeling, alsook de behandeling van uw jongere broer M. (...), wijzigt niets aan voorgaande appreciatie. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde wanneer ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig en coherent relaas. Zulks is in casu geenszins het geval. Het door u neergelegde document betreft bovendien een loutere kopie waaraan, gezien het makkelijk te vervalsen karakter, hoe dan ook geen bewijswaarde kan worden toegekend. Er dient eveneens benadrukt te worden dat uit dit attest hoe dan ook niet geconcludeerd kan worden dat u daadwerkelijk problemen gekend zou hebben met uw broer S. (...) dan wel dat uw broer u met dood bedreigd zou hebben. Waar in het attest melding wordt gemaakt van affectieve- en gedragsproblemen, en dat deze veroorzaakt zouden zijn door problemen die verband houden met sociaal geweld, wordt er op geen enkele wijze een link gemaakt met uw broer of eventuele problemen binnen het gezin. Voorts wordt er geattesteerd dat er gedurende uw jeugd sprake was van de aanwezigheid van ongunstige omstandigheden die een impact hadden op uw persoonlijke, sociale en gezinsontwikkeling. Doch opnieuw dient te worden opgemerkt dat uit niets kan blijken dat met deze ‘ongunstige omstandigheden’ de moeilijke relatie met uw broer wordt bedoeld, dan wel dat uw psychologische problemen op enige wijze het gevolg zouden zijn geweest van een moeilijke relatie met uw oudere broer S. (...) (zie stukken toegevoegd aan het administratief dossier). Hierbij moet daarenboven nogmaals op worden gewezen dat, gelet op voorgaande vaststellingen, de door u aangevoerde asielmotieven ongeloofwaardig werden bevonden. Uit het loutere gegeven dat u, alsook uw broer M. (...), bepaalde psychologische problemen hebben (gekend), jullie in het kader hiervan psychologisch werden begeleid én u dienaangaande een psychologisch attest heeft neergelegd, kan niet afgeleid worden dat uw asielrelaas zou berusten op de waarheid. Dat u ter staving van uw verklaringen aangaande de problemen met uw broer ook nog twee foto's neerlegt van enkele littekens wijzigt evenmin iets aan bovenstaande bevindingen. Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat uit de foto's onmogelijk valt af te leiden dat het uw verwondingen/littekens betreffen. U komt immers nergens herkenbaar in beeld. Dit terzijde, waar en wanneer deze foto's werden genomen en onder welke omstandigheden deze verwondingen werden

toegebracht/ verkregen, kan uit deze foto's ook niet worden afgeleid. Het mag duidelijk zijn dat deze stukken dan ook niet volstaan om voorgaande bevindingen om te vormen.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat u (iii) evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Colombia, omwille van de gewelddadige moord op uw vader op 6 november 2005 door de paramilitaire groepering 'Autodefensas Unidas de Colombia' (AUC), een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming dient te koesteren. Zonder enige afbreuk te doen aan de ernst, alsook de impact van de moord op uw vader, dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u nog méér dan vijftien jaar in Colombia heeft verbleven zonder noemenswaardige problemen (zie supra) te hebben gekend. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u ondanks de gebeurtenissen in 2005 in staat was om uw leven in Colombia uit te bouwen. Zo heeft u uw middelbare studies succesvol afgerond. Daaropvolgend heeft u nog allerhande bijkomende opleidingen gevolgd (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 5). Naar eigen zeggen bent u 'een manusje van alles' en was u tewerkgesteld bij verschillende bedrijven te Colombia. Uw laatste job was bij FedEx en het betrof naar eigen zeggen uw droomjob (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 6). Naast uw werkzaamheden in loondienst besloot u ook om uw eigen koffieboerderij uit de grond te stampen waarvan de eerste oogst voorzien was in mei 2020 (zie CGVS dd.12.04.2021, p. 7). Rekening houdend met voorgaande, in casu het gegeven dat u nog gedurende vijftien jaar na de moord op uw vader in Colombia verbleef, u in die periode schijnbaar nooit enig probleem heeft gekend en u uw leven aldaar heeft kunnen uitbouwen doet besluiten dat u niet geïmponeerd werd naar aanleiding van uw vader zijn dood. Bijgevolg volstaat dit niet om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wanneer men al het voorgaande in ogenschouw neemt, komt men tot de conclusie dat uw relaas en de redenen omwille waarvan u Colombia zou hebben moeten verlaten, niet kan overtuigen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitik die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd onder Uribe en Santos een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg gehad. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Op 7 februari 2017 gingen de vredesonderhandelingen tussen de Colombiaanse overheid en de tweede grootste rebellengroepering, het ELN van start. Het intern gewapend conflict met het ELN bleef onder de huidige president Duque evenwel voortduren. Confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en andere rebellengroeperingen vinden nog steeds plaats in diverse regio's van Colombia. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn.

Zowel uit de UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum Seekers from Colombia" van september 2015, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/560011fc4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 13 november 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_veiligheidssituatie_colombia_20191113.pdf en de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 27 juli 2020, beschikbaar op https://cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20200727.pdf blijkt echter duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg

verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van een gewapend conflict tussen de rebellengroeperingen, de NIAG's (new illegal armed groups) en de Colombiaanse autoriteiten dat zich concentreert op het platteland in Norte de Santander, Arauca, Nariño, Cauca, Valle del Cauca, Chocó, Antioquia (Bajo Cauca), Zuid Cordoba en Putumayo. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade tengevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt bovendien voor een groot aantal intern ontheemden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er van 1 januari tot 23 september 2019 72 confrontaties waren tussen de overheid en gewapende groeperingen en tussen gewapende groeperingen onderling waarbij burgerslachtoffers te betreuren vielen ten gevolge van het algemeen geweld. De meeste van deze incidenten vonden plaats in de regio Catatumbo, Norte de Santander, de regio Bajo Cauca in Antioquia en in Arauca. Bij deze 72 incidenten vielen slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers, waaronder doden en gewonden. Uit de meest recente cijfers blijkt dat ook gedurende de periode van 1 december 2019 tot 1 juni 2020 het gewapend geweld zich voornamelijk afspeelt tussen de verschillende gewapende groeperingen onderling of de gewapende groeperingen en de militairen of politie. Het gaat om 260 incidenten waarvan bij 26 incidenten een beperkt aantal burgerslachtoffers viel. Gedurende deze referentieperiode vonden de meeste incidenten plaats in Cauca, Antioquia, Norte de Santander, Valle del Cauca en Nariño. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt dat het aantal burgerslachtoffers tengevolge van willekeurig geweld de afgelopen jaren zeer beperkt blijft in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in Colombia, dat in 2020 bijna 51 miljoen bedraagt <https://worldpopulationreview.com/countries/colombia-population>.

Het gros van de gewelddadige incidenten die zich in Norte de Santander, Arauca, Nariño, Cauca, Valle del Cauca, Choco, Antioquia (Bajo Cauca), Zuid Cordoba en Putumayo afspelen neemt echter de vorm aan van doelgerichte moorden, bedreigingen en aanvallen op openbare voorzieningen en infrastructuur. Dit geweld is echter doelgericht en niet willekeurig van aard.

In de overige regio's en in de (groot)steden van Colombia is er geen sprake van een gewapend conflict en wordt het geweld gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing.

Te benadrukken valt dat het geweld in de steden slechts in geringe en indirecte mate gelieerd is aan het gewapend conflict in de bovenvermelde departementen. Bij de moorden die in de steden worden gepleegd worden veelal burgers met een specifiek profiel geviséerd, zoals bijvoorbeeld vakbondsleiders, mensenrechtenactivisten of journalisten. Dit geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met art. 48/4, §2, c) Vw. en houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Het gemeenrechtelijk crimineel geweld in de Colombiaanse grootsteden, waaronder ontvoeringen, drugshandel en afpersingen, kadert evenmin binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De documenten die u voorlegde, en die hierboven nog niet werden besproken, kunnen voorgaande appreciatie evenmin in positieve zin veranderen. Uw paspoort, uw identiteitskaart en uw vliegticket bevestigen louter uw persoonsgegevens, uw herkomst alsook uw reisweg. Geen van deze feiten wordt in voorgaande betwist doch ze hebben geen uitstaans met uw asielmotieven. De arbeidscertificaten alsook het document in verband met uw studies 'Engels' bevestigen dan weer dat u voor uw vertrek uit Colombia bij verschillende bedrijven/werkgevers tewerkgesteld was en u eveneens verschillende modules Engels volgde bij 'the American School Way'. De overlijdensakte van uw vader bevestigt dan weer dat uw vader in 2005 is overleden ten gevolge van geweld. Dit wordt evenmin betwist in voorgaande.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In wat een enig middel blijkt te zijn voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker haalt enkele van de door hem geschonden geachte bepalingen en beginselen aan en stelt het slachtoffer te zijn geweest *"van ernstige feiten van bedreigingen en vervolgingen"* en een gegronde vrees voor vervolgingen te hebben ten aanzien van zijn land van herkomst. Hij meent dat de bestreden beslissing niet gevolgd kan worden en stipt aan dat *"hij zeer veel documenten bij bracht die zijn relaas wel degelijk ondersteunen en bevestigen"*.

Wat betreft de motivering van de bestreden beslissing over zijn bijzondere procedurele noden, laat verzoeker het volgende gelden:

"Overwegende dat verzoeker meent dat onterecht geen rekening gehouden werd met zijn psychische problemen, die hij ondervind sedert de feiten.

Dat daarbij niet uit het oog verloren mag worden dat verzoeker reeds gefragiliseerd was door de moord op zijn vader in 2005, feit dat door de CGVS niet betwist wordt.

Dat het conflict met zijn broer eveneens aanleiding gaf tot psychologische bijstand : p.8

(...)

Dat bovendien verzoeker aangegeven had dat hij reeds in Colombia hulp zocht bij een psycholoog.

Dat het dan ook onterecht is dat door de CGVS besloten werd dat er geen bijzondere procedurele noden zouden zijn.

Dat ook de beoordeling van het relaas van verzoeker diende te gebeuren rekening houdend met deze omstandigheid.

Dat deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te annuleren en de zaak terug te sturen naar de CGVS voor diepgaander onderzoek."

Waar in de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat hij er niet in geslaagd is om zijn vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken, laat verzoeker het volgende gelden:

"Dit betreft een zuiver standpunt van de CGVS.

Het is echter problematisch dat vertrokken wordt van een negatieve beoordeling die dan onderbouwd wordt.

Dat dit een motivering is die dan ook niet onbevangen is, noch een correcte afweging maakt van de elementen die deze beoordeling in positieve zin zouden kunnen ombuigen.

In die zin wordt geen redelijke afweging gemaakt om tot een besluit te komen.

Dat ook deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te annuleren."

Waar in de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat hij zijn vrees om gedood of geïdoleerd te worden door zijn broer S. en personen verbonden aan het kartel van Valle del Cauca niet aannemelijk heeft kunnen maken, betoogt verzoeker als volgt:

"Opnieuw wordt vertrokken van een besluit.

Verzoeker meent dat hij wel degelijk een vrees heeft, dat zijn verklaringen constant zijn en aantonen dat deze vrees oprecht is.

Dat bij zijn eerste verhoor op het CGVS verzoeker eenvoudig zegt :p,14 ;

(...)

En verder :

(...)

Dat zijn vrij relaas als volgt gaat bij zijn tweede verhoor op het CGVS :

(...)"

Waar de commissaris-generaal het in de bestreden beslissing frappant acht dat de bende zijn broer S. gedurende zeven jaar ongemoeid liet, laat verzoeker het volgende gelden:

"Overwegende dat de CGVS duidelijk de problematiek niet begrepen heeft.

Dat verzoeker immers in de eerste plaats zijn broer als bendelid vreest :

p.7 : (...)

Overwegende dat verzoeker zich als verantwoordelijk voelde voor de twee andere broers, dat hij een voorbeeld wilde zijn.

Dat dit van kinds af aan wrijvingen gaf met S. (...). Dat S. (...) één jaar ouder is dan verzoeker. Dat S. (...) een ander karakter had, andere levenskeuzes maakte.

CGVS 1, p.11 :

(...)

Dat allicht het ook om deze reden is dat deze levenskeuzes maakte die diametraal tegenover deze van verzoeker stonden.

Dat verzoeker steeds gepoogd heeft hem te overtuigen op het rechte pad te blijven.

Dat hij ook aldus zijn broer in de gevangenis ging bezoeken. Dat was datgene wat je behoort te doen.

Dat hij ten andere bij deze gevangenisbezoeken geen risico liep, doch enkel de hoop koesterde dat zijn broer door de gevangenis zou veranderen.

Dat dit ook blijkt uit de verklaringen van verzoeker in dat verband :

Verhoorverslag 1 p. 9 :

(...)

Verhoorverslag 2 p.8 :

(...)

Overwegende dat daarnaast ook bedreigingen waren na de vrijlating van S. (...), allicht vanuit de bendes, rivaliserende bendes...

(...)

Dat de CGVS schijnt te denken dat er één bende is.... Dat er echter verschillende bendes zijn, dat binnen een bende er rivaliserende fracties zijn....

Dat verzoeker NIET op de hoogte was van het rijden en zeilen van de bendes, dat hij alleen kon vaststellen dat hem informatie over zijn broer gevraagd werd en dat hij in dat verband bedreigd werd.

Dat onterecht gemeend wordt door de CGVS dat verzoeker de gevangenis en het leven aldaar zou kennen omdat hij een paar keren op bezoek is geweest bij zijn broer. Dat dit niet kan kloppen."

Waar de commissaris-generaal het in de bestreden beslissing opmerkelijk acht dat hij als enig lid van zijn gezin daadwerkelijk benaderd en bedreigd werd door het kartel van Valle del Cauca, betoogt verzoeker als volgt:

"Overwegende dat het feit dat de CGVS iets "opmerkelijk" en "bevreemdend" vindt, het niet ongeloofwaardig maakt.

Dat verzoeker wil opmerken dat toen hij in Colombia was, hij diegene was die problemen had, dat het mogelijk is dat hij aangepakt werd omdat hij de oudste was, de man was, zichtbaar was, bekend was (hij had zijn broer ook bezocht in de gevangenis)...

Dat verzoeker dan ook deze veronderstelling geeft CGVS 2 :

(...)

Dat echter ook zijn broer en moeder maatregelen moesten nemen : CGVS 2 p.10

(...)

Dat het ook een kwestie is van visibiliteit en kennis :

CGVS 2 p.10

(...)

Dat al deze redenen even goed zijn als de veronderstellingen van de CGVS.

Dat het niet opgaat verzoeker te vragen naar mogelijke beweegredenen van de benedeleden, en dan te stellen dat de veronderstellingen van verzoeker "opmerkelijk" zouden zijn.

Dat de CGVS bovendien de macht van de kartels onderschat.

Dat verzoeker meent dat zijn situatie op de feiten beoordeeld dient te worden en niet op een subjectieve appreciatie van veronderstellingen."

Waar hem in de bestreden beslissing wordt verweten tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd over de identiteit van zijn vermeende belagers, voert verzoeker het volgende aan:

"Overwegende dat verzoeker bedreigd werd, dat zijn belagers echter geen visitekaartjes afgaven....Zij zeiden enkel van welk kartel ze waren.

Dat verzoeker naar gelang de aard van de bedreigingen, enerzijds uitgaande van zijn broer, anderzijds uitgaande van derden die informatie wilden over zijn broer, de oorsprong van de bedreiging afleidde.

Dat de bewoording "militairen" allicht een verkeerde vertaling is van "milities", nu sommige bendes ook militair georganiseerd waren. Dat verzoeker echter nooit gesteld heeft dat hij bedreigd zou worden door het reguliere leger.

Dat wat betreft de oorsprong van de bedreigingen verzoeker wel degelijk steeds eenduidig geweest is.

Dat hij die personen niet kende : p. 12 :

(...)

Dat het dan ook niet opgaat verzoekers relaas in diskrediet te brengen om deze reden."

Waar er in de bestreden beslissing op wordt gewezen dat zijn verklaringen over zijn problemen in Colombia op een aantal cruciale punten afwijken van de informatie in de door hem neergelegde documenten, wijst verzoeker op het volgende:

"Overwegende dat verzoeker er vooreerst op wil wijzen dat hij ab initio melding heeft gemaakt van geheugenproblemen.

Dat bovendien de tegenstrijdigheden minimaal zijn en over details gaan.

Dat verzoeker wil opmerken dat zijn antwoorden afhangen van de vraagstelling.

Dat de PO hem vroeg hoeveel keer hij "benaderd" was.

Dat dit twee keer was door mannen, die zijn broer zochten.

Dat verzoeker het geval met de vrouwen in de auto vergat te vermelden.

Dat opgemerkt moet worden dat de PO verzoeker niet confronteerde met deze omissie.

Dat verzoeker dan ook geen uitleg kon geven.

Dat dit strijdig is met de rechten van verdediging.

Overwegende bovendien dat ook in zijn verklaringen voor de CGVS verzoeker spontaan melding maakt van de telefonische bedreigingen : CGVS 2 p. 13 :

(...)

Dat hij ook bij zijn eerste onderhoud melding maakte van deze telefonische bedreigingen :

(...)

Dat verzoeker er de aandacht op wenst te trekken dat een telefonische bedreiging iets anders is dan een benadering.

Dat er dan ook onterecht gesteld wordt dat verzoekers relaas afwijkend zou zijn.

Dat verzoeker steeds melding gemaakt heeft van de telefonische bedreigingen."

Waar hem in de bestreden beslissing wordt verweten geen eensluidende verklaringen te hebben afgelegd over zijn verblijfplaatsen voor zijn komst naar België, betoogt verzoeker als volgt:

"Overwegende dat verzoeker meent dat het onterecht is dat hij vastgepind wordt op data.

Dat verzoeker uitlegde – verhoorverslag 1 p.

(...)

Dat zijn verklaringen wel degelijk gelijklopend zijn.

Verhoorverslag 2 :

(...)

Dat verzoekers relaas steeds eenduidig gebleven is; hij is steeds in Medellin blijven wonen, doch diende zich kort voor zijn vertrek elders in veiligheid te brengen.

Verhoorverslag 1 p.3 :

(...)"

Waar in de bestreden beslissing wordt aangestipt dat het opmerkelijk is dat hij niets meer gehoord heeft van zijn vermeende belagers sinds zijn vertrek uit Colombia, laat verzoeker het volgende gelden:

"Overwegende dat verzoeker wil opmerken dat de bendes klaarblijkelijk wel aannemen dat M. (...) en zijn moeder geen informatie kunnen verstrekken over S. (...).

Dat dit wat hem betreft niet aangenomen werd.

Dat het dan ook niet mogelijk was de rust af te kopen, zoals dat voor de anderen, minstens voorlopig, wel lukte.

Overwegende dat verzoeker wil opmerken dat het logisch is dat hij sedert hij in België is niets meer gehoord heeft van zijn belagers.

Hij legde immers uit dat hij zijn gsm wegdeed en alle sociale media afsloot.

Dat het dan ook logisch is dat hij geen contact meer kreeg, hij nam alle nodige maatregelen om dit contact te vermijden.

Dat daaruit vanzelfsprekend geen afwezigheid van vrees en risico kan afgeleid worden."

Op de motieven in de bestreden beslissing over de door hem neergelegde documenten van FedEx, repliceert verzoeker als volgt:

"Overwegende dat de ontslagbrief van verzoeker wel degelijk diegene is die hij eveneens indiende, en die derhalve in tempore non suspecto geschreven werd.

Dat ook het exitgesprek een weergave is van wat er werkelijk gebeurde.

Dat deze documenten ten andere een weergave zijn van de verklaringen van verzoeker.

Dat zij dan ook onterecht als zonder bewijswaarde aangemerkt worden.

(...)

Overwegende dat het contract van verzoeker inderdaad pas verlengd werd. doch dat verzoeker dit niet kon honoreren omwille van zijn ontslag wegens bedreigingen.

Dat dit document onderstreept dat verzoeker geenszins het land verliet omdat hij geen werk zou meer zou gehad hebben. Zijn contract was verlengd"

Tegen de motieven in de bestreden beslissing dat hij zijn vrees ten aanzien van zijn broer S. evenmin aannemelijk heeft weten maken voert verzoeker het volgende aan:

"Overwegende dat verzoeker wil opmerken dat op DVZ gevraagd werd de aanleiding van zijn vlucht te geven.

Dat in de mate dat hij sedert de vrijlating van S. (...) geen rechtstreeks contact met hem had, hij dat toen niet meldde.

Dat het probleem met de bende immers het determinerende probleem was.

Dat het relaas van verzoeker mbt de problemen die hij had met zijn oudere broer wel degelijk eenduidig is.

Dat hij een messteek in de rug kreeg.

Dat dit dan ook wel degelijk een probleem is, aangezien S. (...) terug vrij is.

Dat verzoeker o.m. volgende uitleg gaf : CGVS 1 p.9

(...)

Dat ten andere eveneens de vraag kan gesteld worden of de problemen met de bende niet onrechtstreeks gestuurd worden door S. (...)

(...)

Overwegende dat verzoeker niet meer ter plaatse was op het ogenblik dat het contactverbod.

Dat verzoeker anderzijds 16 jaar oud was toen hij door een mes gestoken werd.

Dat verzoeker dan ook meent dat onterecht hem een gebrek aan stukken verweten wordt.

Dat verzoeker poogde de documenten bij te brengen.

Dat verzoeker zijn pogingen nogmaals zal herhalen.

Dat hij daarvoor echter afhangt van zijn moeder en broer.

Dat hij meent dat het gebrek aan documenten niet toelaat te besluiten tot ongeloofwaardigheid van zijn relaas.

Dat verzoeker zijn verwondingen staft met foto's ervan.

Dat niets in het dossier toelaat de verklaringen van verzoeker in dat verband ongeloofwaardig te achten.

(...)

Overwegende dat verzoeker melding maakt van het feit dat zowel hijzelf als M. (...) bijgestaan werden door een psycholoog en dit reeds in Colombia.

Dat aan verzoeker gevraagd werd stavingsstukken bij te brengen, wat hij op dit punt ook kon doen.

Dat het dan niet opgaat te stellen dat die stavingsstukken geen enkele bewijswaarde hebben.

Overwegende anderzijds dat verzoeker niet verantwoordelijk is voor de bewoordingen en algemeenheden die de psycholoog gebruikt.

Dat echter vastgesteld moet worden dat deze attesten geenszins het relaas van verzoeker tegenspreken, doch het wel degelijk ondersteunen.

Dat de documenten eveneens bewijzen dat verzoeker en zijn broer in tempore non suspecto gevolgd werden door een psycholoog omwille van de moeilijke situatie waarin zij zich bevonden.

(...)

Overwegende dat verzoeker meent dat de foto's wel degelijk een bevestiging zijn van zijn verklaringen in verband met het conflict met zijn broer S. (...)."

Waar in de bestreden beslissing nog wordt opgemerkt dat hij evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij terugkeer naar Colombia omwille van de gewelddadige moord op zijn vader op 6 november 2005 door de paramilitaire groepering AUC een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade dient te koesteren, wijst verzoeker op het volgende:

"Overwegende dat verzoeker wil opmerken dat de dood van zijn vader mee de aanleiding heeft gevormd voor de ontworteling van het gezin.

Dat indien zijn vader niet vermoord werd, Santiago allicht niet voor een leven bij de bendes zou geopteerd hebben, noch dat hij in een dusdanig conflict met verzoeker zou terechtgekomen zijn.

Dat verzoeker ten andere vaststelt dat de moord op zijn vader niet betwist wordt.

Dat dit ook maakt dat hij gevoeliger is voor het risico ingevolge bedreigingen.

Cfr. CGVS 1 p. 11 :

(...)

Dat verzoeker meent dat daarmee rekening gehouden moet worden.

Dat tenslotte verzoeker nooit gesteld heeft dat hij omwille van de moord op zijn vader is moeten vluchten. Het maakt echter wel deel uit van de problemen waarmee hij in zijn leven geconfronteerd werd."

Verzoeker vervolgt dat hij de appreciatie van de commissaris-generaal van de door hem neergelegde documenten niet kan volgen en merkt op dat zijn documenten wel degelijk zijn identiteit, profiel, problemen en risico's bewijzen.

In ondergeschikte orde is verzoeker van mening dat hem subsidiaire bescherming dient te worden toegekend. Hij wenst de aandacht van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) te trekken op de algemene situatie die in Colombia heerst en stelt niet akkoord te kunnen gaan met de analyse van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) in dit verband, waarna hij de desbetreffende motieven van de bestreden beslissing citeert. Verzoeker meent dat er wel degelijk sprake is van een gewapend conflict in Colombia en acht dit bevestigd door tal van algemene rapporten en persartikelen waaruit hij citeert, evenals door de rechtspraak van de Raad.

Verzoeker vervolgt:

"Uit deze talrijke bronnen kan worden afgeleid dat het vredesakkoord met de FARC de gelegenheid gaf tot een korte vredesperiode die echter evolueerde in perverse neveneffecten van het akkoord. Enerzijds is er een sterke ontwikkeling van andere gewapende groeperingen en anderzijds keren exleden van de FARC terug naar de wapens, gezien de onmogelijkheid om de reïntegratie, bepaald door het vredesakkoord te verwezenlijken.

Het klimaat in Colombia kent bijgevolg geen manifeste verbetering, de problematieken zijn slechts verschoven en veranderd. Men kan echter nog steeds spreken van een alarmerende aanwezigheid van gewapende groeperingen en een gewelddadig optreden van de FARC in sommige regio's (doodsbedreigingen, vervolging in geval van onderduiking enz.)"

Daarna geeft verzoeker nog een theoretische toelichting over de principes van blind geweld. Hij acht de analyse van de commissaris-generaal over de veiligheidssituatie in dit opzicht om de volgende redenen bezwaarlijk:

"Ten eerste omdat het aantal doden en gewonden slechts een indicator is van het niveau van geweld en het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de wet van 15.12.1980. Ernstige schade is echter niet alleen het risico op het leven of fysieke integriteit maar betreft ook andere ernstige schendingen van mensenrechten: wanneer de burgerbevolking omwille van het conflict blootgesteld

wordt aan afpersingen, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement, gedwongen verplaatsingen en illegale activiteiten, moet dit ook onderzocht worden in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15.12.1980. Andere belangrijke factoren zijn de toegang tot basisvoorzieningen en of de Staat bereid of in staat is om de burgerbevolking te beschermen tegen het risico op ernstige schade.

Ten tweede omdat het regionaal verschil vereist dat de veiligheidssituatie ook regionaal onderzocht wordt. De motivatie van het CGVS m.b.t het aantal slachtoffers in verhouding met de totale bevolking zou kunnen worden gebruikt voor elke Colombiaan, ongeacht hun oorsprong, zowel degene die uit een gemeente komt waar geen enkel conflict komt als degene die uit de gemeente komt waarin er het meeste slachtoffers zijn. Het is dus totaal gestereotypeerd en niet conform de motivatieplicht."

Daarnaast bekritiseert verzoeker als volgt de conclusies van de commissaris-generaal waar deze een onderscheid maakt *"tussen rurale en stedelijke gebieden en tussen criminele en conflict gerelateerd geweld"*:

"Wat het verschil tussen stedelijke en rurale gebieden betreft kan het CGVS worden gevolgd wanneer hij stelt dat er een verschil in de typologie van het geweld bestaat, maar niet wanneer hij stelt dat de vorm van het geweld die in steden voorkomt geen verband houdt met het gewapend conflict.

Inderdaad blijkt dat de veiligheidssituatie in de steden een sterk verband houdt met het conflict in de regio :

"(...)"

Dat het rode kruis een verschil maakt tussen het geweld in de steden en op het platteland en stelt dat het stedelijk geweld geen verband houdt met conflict geweld vloeit voort uit hun mandaat en het internationaal recht dat deze organisatie hanteert (zie o.m. de link in nota 324): zie toetsen de situatie aan het internationaal humanitair recht in geval van conflicten.

De notie van gewapend conflict in het artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15.12.1980 verschilt echter van de notie van gewapend conflict in het internationaal humanitair recht en kan niet per analogie worden toegepast.

In haar arrest in de zaak C-285/12 de dato 30 januari 2014 naar aanleiding van een prejudiciële vraag gesteld door de Raad van Staat in de zaak Aboubacar Diakité contre Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie geoordeeld dat die notie onafhankelijk dient geïnterpreteerd te worden van het internationaal humanitair recht:

« (...) »

In zijn Conclusie⁹ voorgesteld op 18 juli 2013 had de Advocaat Generaal, Paolo Mengozzi, ook gepleit voor een interpretatie van de notie beschreven in 48/4 § 2 c) onafhankelijk van het internationaal humanitair recht. Verder had hij meer uitleg gegeven over de manier waarop die notie, volgens hem, diende te worden geïnterpreteerd en, in dat verband, had de mening geuit dat het examen van de intensiteit van het geweld en van het risico die daaruit voortvloeit voor de aanvrager een centrale rol speelde terwijl de identificatie en kwalificatie van de feiten die de aanleiding zijn voor het geweld minder belangrijk was:

(...)

In haar « Note sur l'interprétation de la notion de 'conflit armé interne' visée par l'article 15, c) de la Directive Qualification dans le cadre de l'affaire C-285/12 pendant à la Cour de justice de l'Union européenne »¹⁰ had de UNHCR het standpunt geuit dat mensen blootgesteld kunnen zijn aan een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld los van het feit dat de context al dan niet als « gewapende conflict » gedefinieerd is:

« (...) »"

In uiterst ondergeschikte orde meent verzoeker dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd en dat het dossier moet worden teruggestuurd naar het CGVS.

2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Op 7 oktober 2021 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin (onder meer) wordt gerefereerd aan de COI Focus *"Colombia. Veiligheidssituatie"* van 2 augustus 2021.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.1.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen*”. Onder “*middel*” wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij dit artikel geschonden acht.

2.3.1.2. Aangaande verzoekers verwijzing naar artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU wordt opgemerkt dat deze bepaling bij artikel 10 van de wet van 21 november 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van verzoekers om internationale bescherming en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen werd omgezet in artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn (HvJ 4 december 1997, C-253/96 tot en met C-258/96, *Kampelmann*, punt 42; zie tevens: HvJ 3 december 1992, C-140/91, C-141/91, C-278/91 en C-279/91, *Suffritti*, punt 13, en RvS 2 april 2003, nr. 117.877). Verzoeker toont dit *in casu* evenwel niet aan. Hij kan bijgevolg de schending van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

2.3.1.3. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.1.4. Gelet op de inhoud en het doel van artikel 13 van het EVRM kan deze rechtsregel niet dienstig worden opgeworpen zonder ook de bepaling van hetzelfde verdrag aan te duiden waarvan de schending een daadwerkelijk rechtsmiddel vereist. Te dezen roept verzoeker de schending in van artikel 3 van het EVRM, maar hierboven werd reeds gesteld dat de bestreden beslissing geen schending van artikel 3 van het EVRM inhoudt. Bovendien wordt vastgesteld dat verzoeker gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad en zijn middelen aan te voeren, zodat artikel 13 van het EVRM gerespecteerd werd. De Raad is van oordeel dat verzoeker met onderhavige procedure beschikt over een rechtsmiddel dat voldoet aan alle waarborgen voorzien in voornoemde verdragsbepaling. Verzoeker licht overigens niet toe op welke wijze zijn recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel *in casu* geschonden zou zijn.

2.3.1.5. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “*afdoende*” wijze. Het begrip “*afdoende*” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) geen geloof kan worden gehecht aan de problemen

die hij met het kartel van Valle del Cauca gekend zou hebben na de vrijlating van zijn broer S., nu (i) het frappant is dat, indien er effectief personen waren die een rekening te vereffenen hadden met S. omwille van diens criminele activiteiten, men S. gedurende zeven jaar ongemoeid heeft gelaten, (ii) het opmerkelijk is dat hij als enig lid van zijn gezin daadwerkelijk benaderd en bedreigd werd door het kartel van Valle del Cauca, (iii) hij doorheen de asielprocedure tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de identiteit van zijn vermeende belagers, (iv) zijn verklaringen over zijn problemen in Colombia op een aantal cruciale punten afwijken van de informatie vervat in de door hem neerlegde documenten, (v) ook zijn verklaringen in verband met zijn verblijfplaats(-en) voor zijn komst naar België niet eensluidend zijn, (vi) het opmerkelijk is dat hij sinds zijn vertrek uit Colombia niets meer gehoord heeft van zijn belagers, en (vii) de verschillende documenten van FedEx die hij ter staving van zijn verklaringen voorlegt aan deze appreciatie niets wijzigen, omdat (B) hij zijn vrees ten aanzien van zijn broer S. evenmin aannemelijk heeft weten te maken, nu (i) hij ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) op géén enkel moment melding heeft gemaakt van eventuele problemen met zijn broer S., laat staan van het feit dat zijn oudere broer hem al zijn gehele leven wil vermoorden omwille van hun afwijkende levenswijze en (ii) zijn verklaringen over zijn problemen met zijn broer blote beweringen zijn die hij geenszins staft met enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs, omdat (C) hij evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij terugkeer naar Colombia omwille van de gewelddadige moord op zijn vader op 6 november 2005 door de paramilitaire groepering 'Autodefensas Unidas de Colombia' (AUC) een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade dient te koesteren, omdat (D) er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en omdat (E) de documenten die hij voorlegde deze appreciatie evenmin in positieve zin kunnen veranderen. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

2.3.3. Bijzondere procedurele noden

Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift te kennen dat bij de beoordeling van zijn bijzondere procedurele noden *"onterecht geen rekening gehouden werd met zijn psychische problemen, die hij ondervindt sedert de feiten"*. Hij licht toe dat hij *"reeds gefragiliseerd was door de moord op zijn vader in 2005"* en dat het conflict met zijn broer eveneens aanleiding gaf tot psychologische bijstand. Hij zou bovendien hebben aangegeven dat hij reeds in Colombia hulp zocht bij een psycholoog.

De Raad wijst er vooreerst op dat verzoeker bij de DVZ een vragenlijst werd voorgelegd waarin (onder meer) gepeild werd of er volgens hem bepaalde elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure kunnen bemoeilijken en dat verzoeker de verschillende vragen uit deze lijst negatief beantwoordde, waarna de gemachtigde van de bevoegde minister op 9 september 2020 oordeelde dat verzoeker geen procedurele noden heeft (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 5, Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ en Beoordeling bijzondere procedurele noden). Tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS antwoordde verzoeker op de vraag hoe zijn vorige onderhoud verlopen was dat dit perfect verlopen was (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 18 mei 2021, p. 2). Hoewel verzoeker in de loop van de administratieve procedure een psychologisch verslag heeft overgemaakt, heeft hij op geen enkel moment gewag gemaakt van het bestaan van bijzondere procedurele noden in zijn hoofd. Uit dit psychologisch verslag blijkt overigens dat verzoeker en zijn broer sinds 2019 een

psycholoog consulteren “zowel voor gedragsproblemen als voor het presenteren van affectie, veroorzaakt door problemen die verband houden met sociaal geweld”. Hieruit blijkt evenwel niet dat verzoeker niet in staat zou zijn om gehoord te worden en daarbij coherente en consistente verklaringen af te leggen. In tegendeel, in het verslag wordt opgemerkt dat verzoeker er in geslaagd is “zijn leven een nieuwe betekenis te geven en een voorbeeld te zijn van veerkracht” (adm. doss., stuk 6, map met ‘documenten’, nr. 12). Hoewel verzoeker tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde dat hij “talloze psychologische trauma’s en frustraties” heeft door zijn broer S. (adm. doss., stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van 18 mei 2021, p. 8), kan ook uit de notities van het persoonlijk onderhoud niet blijken dat verzoeker niet in staat was om te worden gehoord en daarbij coherente en consistente verklaringen af te leggen. Verzoeker laat overigens na *in concreto* toe te lichten welke bijzondere procedurele noden hij *in casu* zou hebben (gehad) en op welke wijze de toekenning van welbepaalde specifieke steunmaatregelen tot een andere beslissing had kunnen leiden dan de thans bestreden beslissing. Evenmin licht verzoeker *in concreto* toe op welke wijze hiermee diende rekening te worden gehouden bij de beoordeling van zijn relaas.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij bijzondere procedurele noden had en dat hem ten onrechte geen specifieke steunmaatregelen werden verleend.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Colombia, te vrezen voor zijn broer S., alsook voor leden van het kartel van Valle del Cauca, een criminele groep waarbij zijn broer S. sinds de moord op zijn vader op 6 november 2005 door de AUC, een paramilitaire groepering die in Colombia actief is, was aangesloten. S. zou verzoeker hebben willen vermoorden omwille van zijn levenskeuzes en verzoeker regelmatig geslagen hebben en zelfs eens hebben aangevallen met een steekwapen. In januari 2013 zou S. veroordeeld zijn tot een gevangenisstraf van zeven jaar. Hij zou van 13 januari 2013 tot 18 januari 2020 ononderbroken in de gevangenis hebben gezeten. Na de vrijlating van S. zouden verzoekers problemen met het kartel van Valle del Cauca begonnen zijn. Zij zouden op zoek zijn geweest naar S. om enkele rekeningen te vereffenen en verzoeker verschillende keren benaderd of telefonisch gecontacteerd hebben voor informatie over S., waarna verzoeker zou hebben besloten om Colombia te verlaten, wat hij op 12 maart 2020 deed. Ook verklaart verzoeker niet te willen eindigen zoals zijn vader.

Te dezen is de Raad na lezing van het administratief dossier en in navolging van de commissaris-generaal van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die verzoeker na de vrijlating van zijn broer S. zou hebben gekend met het kartel van Valle del Cauca.

Wat dit betreft, wijst de commissaris-generaal er vooreerst op goede gronden op dat het frappant is dat men verzoekers broer S. gedurende zeven jaar ongemoeid heeft gelaten indien er effectief personen waren die met S. een rekening te vereffenen hadden omwille van diens criminele activiteiten. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

“Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw broer sinds januari 2013 tot januari 2020 ononderbroken in de gevangenis heeft gezeten (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 9). U gevraagd of uw broer in deze periode problemen heeft ondervonden stelde u dat uw broer zichzelf gedurende de periode van zijn gevangenschap kon beschermen (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 9). U stelde in het kader hiervan dat uw broer niet op straat kwam en bijgevolg geen risico liep (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 10). Het mag echter verbazen dat, indien uw broer effectief problemen zou gekend hebben met leden van zijn eigen kartel, men hem gedurende de hele periode van zijn gevangenschap met rust gelaten zou hebben. U, in deze context, gevraagd of er nog andere leden van het kartel in de gevangenis zaten bij uw broer stelde u dit niet te weten (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 10). Dat u dit niet zou weten is opmerkelijk temeer u naar eigen zeggen wel contact had met uw broer gedurende zijn gevangenschap. Bovendien zou u uw broer als enig gezinslid zijn gaan bezoeken in de gevangenis (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 9). Dat u bijgevolg niet op de hoogte zou zijn geweest van de (eventuele) aanwezigheid van andere kartelleden in de gevangenis is, rekening houdende met voorgaande dan ook verbazingwekkend. U hierop volgend gevraagd of er in het Colombiaanse gevangeniswezen soms afrekeningen gebeuren stelde u hier niet van op de hoogte te zijn aangezien u zelf nooit in de gevangenis heeft verbleven (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 10). Dit strookt niet met uw overige verklaringen waarin u het volgende stelde: “Ik ben de enige geweest die hem ging opzoeken in de gevangenis. Ik leerde de gevangenis kennen door S. (...)” (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 9). Dat u plotsklaps geen idee heeft hoe het er aan toe gaat in de Colombiaanse gevangenis kan dan ook geenszins overtuigen. Kan hier nog aan toegevoegd worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat de situatie in de Colombiaanse gevangenis uiterst

complex is. Er is sprake van een hoge graad van corruptie, criminaliteit en geweld binnen het gevangeniswezen. Uit de informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt bovendien dat er tal van voorbeelden zijn waarbij het heersende geweld tussen groeperingen in de Colombiaanse maatschappij geïmporteerd wordt binnen de Colombiaanse gevangenis. Dit heeft in het verleden meermaals aanleiding gegeven tot (dodelijk) geweld. Hieruit blijkt dat de Colombiaanse gevangenis alles behalve een 'safe haven' zijn. In een dergelijke context mag het verbazen dat uw broer veilig was in de gevangenis. Er kan ook bezwaarlijk worden aangenomen dat hij de enige zou zijn geweest van 'zijn' kartel die gedurende de periode van zijn detentie in die gevangenis zat. Uw verklaring dat hij aldus veilig was 'omdat hij in de gevangenis zat', houdt weinig steek."

Verzoeker verwijt de commissaris-generaal duidelijk de problematiek niet begrepen te hebben en licht toe dat hij in de eerste plaats zijn broer als bendelid vreest. Dit betoog is evenwel duidelijk in strijd met zijn verdere betoog in het verzoekschrift dat *"het probleem met de bende (...) het determinerende probleem was"* en met zijn verklaringen over zijn problemen met en vrees voor (leden van) het kartel van Valle del Cauca die hem bedreigden en kan bijgevolg geen afbreuk doen aan de hierboven aangehaalde vaststellingen en overwegingen.

Ook door louter te herhalen dat hij zich verantwoordelijk voelde voor zijn twee andere broers, voor wie hij een voorbeeld wilde zijn, en dat dit van kinds af aan wrijvingen gaf met zijn één jaar oudere broer S., verklaart verzoeker niet waarom men zijn broer S. gedurende zeven jaar ongemoeid heeft gelaten indien men effectief een rekening met hem te vereffenen had. Evenmin reikt hij hiervoor een verklaring aan waar hij stelt dat hij zijn broer in de gevangenis ging bezoeken omdat dit was *"wat je behoort te doen"* en dat hij bij deze gevangenisbezoeken geen risico liep, doch enkel de hoop koesterde dat zijn broer door de gevangenis zou veranderen. Ook de overweging dat er *"ook bedreigingen waren na de vrijlating van S. (...), allicht vanuit de bendes, rivaliserende bendes"* is niet dienstig om te verklaren waarom zijn broer S. gedurende de zeven jaar dat hij in de gevangenis verbleef met rust werd gelaten door de bendeleden die een rekening met hem te vereffenen hadden, indien dit daadwerkelijk het geval was.

De Raad ziet vervolgens niet in – en verzoeker licht niet toe – waaruit verzoeker afleidt dat de commissaris-generaal zou denken dat er één bende is, laat staan op welke wijze het betoog dat er verschillende bendes zijn en er binnen een bende rivaliserende facties zijn een ander licht zou werpen op de voorgaande vaststellingen en overwegingen. Waar verzoeker nog aanvoert dat hij niet op de hoogte was van het reilen en zeilen van de bendes en dat in de bestreden beslissing onterecht gemeend wordt dat hij de gevangenis en het leven aldaar zou kennen omdat hij een paar keren op bezoek is geweest bij zijn broer, wijst de Raad erop dat verzoeker zelf verklaarde dat hij door zijn broer de gevangenis leerde kennen (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 12 april 2021, p. 9). De Raad acht het in deze context bijzonder weinig aannemelijk dat verzoeker, die als enige zijn broer in de gevangenis zou zijn gaan bezoeken, niet zou weten of ten minste vermoeden of er nog andere leden van het kartel van Valle del Cauca bij zijn broer in de gevangenis zaten. Wat er ook van zij, verzoeker weerlegt niet dat zijn verklaring dat zijn broer S. gedurende zeven jaren veilig was omdat hij in de gevangenis was weinig steek houdt, gelet op de informatie in het administratief dossier over het gevangenisstelsel in Colombia. De commissaris-generaal kon in de bestreden beslissing dan ook op goede gronden oordelen dat het frappant is dat men verzoekers broer S. gedurende zeven jaren ongemoeid heeft gelaten indien er effectief personen waren die een rekening te vereffenen hadden met S. omwille van diens criminele activiteiten.

Aldus weerlegt noch ontkracht verzoeker de voorgaande pertinente vaststellingen en overwegingen, die alle steun vinden in het administratief dossier en mee de bestreden beslissing dragen.

Bovendien dient er nog op te worden gewezen dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten dat verzoeker zijn vrees om gedood of geïdoleerd te worden door personen verbonden aan het kartel van Valle del Cauca niet aannemelijk heeft kunnen maken. Zo overweegt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing bijkomend dat het opmerkelijk is dat verzoeker als enig lid van zijn gezin daadwerkelijk benaderd en bedreigd werd door het kartel van Valle del Cauca, wat hij als volgt nader toelicht:

"Uit uw verklaringen blijkt dat uw moeder en uw jongere broer op géén enkel moment benaderd werden door leden van het kartel van Valle del Cauca, dan wel door anderen, met de vraag om informatie te verschaffen over uw broer S. (...) (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 10). Het is bevreemdend dat, indien men echt op zoek was naar uw broer en u reeds verschillende malen geweigerd had om deze informatie

te verschaffen, men uw familie niet benaderd zou hebben. U gevraagd omwille van welke redenen men u zou benaderen doch uw familieleden schijnbaar met rust liet, stelde u dat uw broer nog een kind is. U voegde er aan toe dat de leden van het kartel niet op de hoogte waren van uw moeders woonplaats en haar bijgevolg evenmin konden lastigvallen (zie CGVS dd. 18.05.2021, op. 10 en 11). Dit is vooreerst een blote bewering van uw kant waaraan overigens géén geloof gehecht kan worden. Dit klemmt immers met uw latere verklaringen aangaande de mogelijkheid van het kartel om u overal op te sporen. Zo verklaarde u zich niet elders in Colombia te kunnen vestigen daar het kartel in héél Colombia aanwezig is. U stelde in het kader hiervan het volgende: "Ik werd bedreigd door groepering die niet van daar is maar wel van Cali. Als ik naar Bogota ga zijn er ook mensen van Cali. Als ik naar een andere plaats ga aan kust, naar één van die steden, kan ik mij voorstellen dat er ook mensen van hun moeten zitten" (zie CGVS dd.18.05.2021, p. 15). Dat het kartel bijgevolg wél in staat zou zijn om u overal te lokaliseren op andere plaatsen / in andere steden in Colombia, doch niet in staat zou zijn om te achterhalen waar uw moeder zich bevindt/bevond en woont houdt dan ook helemaal geen steek. Het kan evenmin overtuigen dat men uw jongere broer M. (...) met rust zou gelaten hebben omwille van zijn jeugdige leeftijd. U gevraagd omwille van welke redenen de leeftijd van M. (...) überhaupt een invloed zou hebben in de zoektocht van het kartel naar uw broer S. (...) stelde u dat men M. (...) niet kende (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 10). Het betreft echter opnieuw een blote bewering van uw kant die, in het licht van bovenstaande bevindingen overigens ook weer bezwaarlijk kan overtuigen. Dat het kartel, zoals u beweert, in staat zou zijn u overal in Colombia op te sporen maar dan niet de mogelijkheid zou hebben zich duidelijk te informeren over de familieleden van S. (...), kan weerom maar moeilijk begrepen worden."

Verzoeker merkt op dat "het mogelijk is dat hij aangepakt werd omdat hij de oudste was, de man was, zichtbaar was, bekend was (hij had zijn broer ook bezocht in de gevangenis)", doch verklaart hiermee niet waarom de kartelleden zijn moeder en jongere broer niet benaderden om informatie te bekomen over zijn broer S. wanneer hij hen deze informatie weigerde te verschaffen. De Raad ziet immers geen enkele reden – en verzoeker reikt geen reden aan – waarom de kartelleden deze informatie enkel zouden trachten te bekomen van een volwassene die werkt, van een man of van iemand die zijn broer in de gevangenis bezocht. Verzoeker lijkt zichzelf overigens tegen te spreken waar hij enerzijds stelt dat het ook een kwestie is van "visibiliteit en kennis", doch anderzijds meent dat de commissaris-generaal de macht van de kartels onderschat. Uit de voorgaande motieven blijkt dat de commissaris-generaal terdege rekening houdt met verzoekers verklaringen over de mogelijkheid van het kartel om hem overal op te sporen, zodat moeilijk kan worden voorgehouden dat deze de macht van de kartels onderschat. Door nog voor te houden dat ook zijn jongere broer en moeder, net zoals hij, moesten weggaan uit het huis verklaart verzoeker niet waarom hij van mening is dat het kartel hem overal in Colombia zou kunnen terugvinden, doch niet in staat zou zijn om zijn jongere broer en moeder te lokaliseren om aan hen informatie over zijn broer S. te vragen. Door voorts nog te poneren dat het feit dat de commissaris-generaal iets "opmerkelijk" vindt dit niet ongeloofwaardig maakt, doet verzoeker geen afbreuk aan de voorgaande overwegingen. Deze vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent en terecht en worden, daar verzoeker er niet in slaagt deze te weerleggen of te ontkrachten, door de Raad tot de zijne gemaakt.

Bij het voorgaande komt nog dat verzoeker doorheen de asielprocedure tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de identiteit van zijn vermeende belagers, wat in de bestreden beslissing als volgt wordt toegelicht:

"Ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldde u dat u na de vrijlating van uw broer meermaals bedreigd werd alsook een militair doelwit geworden was, doch u specificeerde niet wie achter deze dreigementen zat (zie vragenlijst CGVS, vraag 4 en 5). Ook in het kader van uw eerste persoonlijk onderhoud ten aanzien van het Commissariaat-generaal stelde u geen idee te hebben van wie u benaderde: "Ik weet niet of zij personen van het kartel waren of van iets anders. Ik weet niet wie zij waren" (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 14). U stelde evenwel dat u dacht dat het om een mogelijke afrekening kon gaan aangezien uw broer omwille van zijn activiteiten veel leed heeft veroorzaakt (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 14). In het kader van uw tweede onderhoud paste u uw verklaringen echter aan en stelde u plotsklaps dat uw problemen veroorzaakt werd door het kartel Valle del Cauca, in casu het kartel waartoe uw broer behoorde, en dat leden van dit kartel u benaderd zouden hebben met de vraag om informatie aan hen door te spelen over uw broer. Deze personen hadden naar eigen zeggen "een rekening te vereffenen" met uw broer (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 9 en 10). U gevraagd hoe u weet dat het om leden van dit kartel ging stelde u dat zij zich als dusdanig hebben geïdentificeerd (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 11). Rekening houdend met deze laatste versie van de feiten mag verbazen dat u initieel stelde geen weet te hebben wie u precies had belaagd. Dient te worden opgemerkt dat er minstens van u verwacht kan worden dat u op een duidelijke manier de feiten die u zelf meemaakte,

meer bepaald wie u heeft benaderd en heeft bedreigd, zou kunnen weergeven. Het is in deze hoogst opmerkelijk dat u verward zou zijn over de door u meegemaakte gebeurtenissen. Het voorafgaande ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent."

Verzoeker voert aan dat zijn belagers geen visitekaartjes afgaven en enkel zeiden van welk kartel ze waren. Dit betoog is evenwel in tegenstrijd met zijn eerdere verklaring op het CGVS dat hij niet wist of de personen die hem benaderden *"van kartel waren of van iets anders"* (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 12 april 2021, p. 14). Dit is eveneens strijdig met zijn verdere betoog in het verzoekschrift dat hij *"naar gelang de aard van de bedreigingen, enerzijds uitgaande van zijn broer, anderzijds uitgaande van derden die informatie wilden over zijn broer, de oorsprong van de bedreiging afleidde"*.

Waar verzoeker aanvoert dat *"de bewoording "militairen" allicht een verkeerde vertaling is van "milities", nu sommige bendes ook militair georganiseerd waren"* en dat hij *"nooit gesteld heeft dat hij bedreigd zou worden door het reguliere leger"*, lijkt zijn betoog niet gericht te zijn tegen de motieven van de bestreden beslissing, waar hem nergens de woorden in de mond worden gelegd als zou hij bedreigd worden door militairen of door het reguliere leger.

Waar verzoeker nog laat gelden dat hij wat betreft de oorsprong van de bedreigingen wel degelijk steeds eenduidig geweest is en steeds gesteld heeft dat hij de personen die hem bedreigden niet kende, gaat hij voorbij aan de voorgaande motieven van de bestreden beslissing waarin wordt vastgesteld dat hij eerst verklaarde niet te weten wie hem benaderde en of deze personen al dan niet leden van het kartel waren, doch tijdens een tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS stelde dat zijn problemen werden veroorzaakt door het kartel van Valle del Cauca.

Aldus slaagt verzoeker er niet in de hierboven aangehaalde tegenstrijdigheden over de identiteit van zijn vermeende belagers, die steun vinden in het administratief dossier, *in concreto* te weerleggen of te verklaren. De vaststelling dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt, ondergraaft op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas en brengt dit relaas wel degelijk ernstig in diskrediet.

Bovendien wordt er in de bestreden beslissing nog op gewezen dat verzoekers verklaringen over zijn problemen in Colombia op een aantal cruciale punten afwijken van de informatie vervat in de door hem neerlegde documenten, wat als volgt nader wordt geduid:

"Uit uw verklaringen ten aanzien van het Commissariaat-generaal blijkt dat uw problemen begonnen in de week na de vrijlating van uw broer S. (...) (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 11). U verduidelijkte dat u in de week van de 20ste tot 28ste januari benaderd werd door twee personen op een motor die zich identificeerden als leden van het kartel Valle del Cauca (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 11). In totaal zou u zo'n twee keer persoonlijk benaderd zijn geweest door leden van het kartel (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 11 en 12). Verder maakte u melding één telefonisch contact waarbij u bedreigd zou zijn (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 13). Dient echter te worden opgemerkt dat dit geenszins strookt met de informatie vervat in de door u neergelegde klacht bij het parket. Ten aanzien van de Fiscalía heeft u het volgende verklaard: "[...] Ze begonnen mij van een onbekend nummer te bellen en deden zich voor als adviseurs die informatie over S. F. (...) nodig hadden. De eerste oproep vond ik al verdacht en ik hing op. Twee dagen later bellen ze mij opnieuw en zeggen dat mijn leven en het leven van mijn familie vanaf dat moment gevaar loopt, vooral mijn leven als ik ze geen informatie gaf over S. F. (...). Enkele dagen later bellen ze mij en zeggen ze dat ze weten waar ik werk, om hoe laat ik vertrek en aankom. Naar aanleiding daarvan verliet ik het huis waar ik woonde. Ze bellen mij niet meer maar ze hebben mij intussen driemaal benaderd. Het zijn twee mannen met donkere helmen op een motor. De eerste keer stapt de achterste man af en begroet mij alsof hij een vriend van me is. De tweede keer dat ze me onderschepten, moest ik mijn jongere broer M. F. (...) weghalen uit het huis. Ik bracht hem naar mijn grootmoeder die in Itagüí woont. Ik ging naar een boerderij aan een gehucht van Santa Barbara uit vrees dat ze mij of iemand van mijn familie kwaad kunnen doen. Ik moet elke dag een lange afstand afleggen. Al dit is erg zwaar aan het worden en ik vrees voor mijn leven. Gisteren onderschepten ze me opnieuw toen ik van El Carmen kwam. Het waren twee vrouwen op een zwarte BWS, beiden met zwarte helmen en bedekte gezichten. Ze zeggen dat hun geduld aan het opraken is en dat ze me 8 dagen de tijd geven om de informatie die ze nodig hebben, te geven. Een van de vrouwen zegt dat de koe die vasthangt, melk geeft. [...]" (zie stukken toegevoegd aan uw administratief dossier). Het is opvallend dat u ten aanzien van de Fiscalía melding maakt van i) veelvuldige telefoontjes, ii) drie momenten waarop u persoonlijk benaderd werd, iii) het weghalen van uw broer M. (...) uit uw ouderlijke woning na het tweede incident terwijl u hier ten aanzien van het CGVS met geen woord heeft over gerept – zoals hierboven aangehaalde stelde u ten aanzien van het CGVS uitdrukkelijk, en volledig in strijd met wat u

voor de *Fiscalía* aanhaalde – dat ze M. (...) niet kenden (zie *supra*). Het mag ten zeerste verbazen dat uw verklaringen op deze punten dermate afwijken van elkaar. Het is immers volstrekt onaannemelijk dat u niet in staat zou zijn omtrent de feiten die u zelf meemaakte en die de aanleiding waren tot uw beslissing uw land van herkomst te verlaten, i.c. door wie u, hoe vaak en op welke wijze u werd bedreigd, éénsluitende verklaringen af te leggen indien de feiten zich daadwerkelijk hebben voorgedaan.”

Verzoeker wijst erop dat hij melding heeft gemaakt van geheugenproblemen, doch de Raad stelt vast dat dergelijke problemen niet objectief worden gestaafd aan de hand van medische stukken. Verzoeker legde in de loop van de administratieve procedure een psychologisch verslag neer waaruit blijkt dat hij en zijn broer sinds 2019 een psycholoog consulteren “zowel voor gedragsproblemen als voor het presenteren van affectie, veroorzaakt door problemen die verband houden met sociaal geweld”. Hieruit blijkt evenwel niet dat verzoeker geheugenproblemen zou hebben en daardoor niet in staat zou zijn om gehoord te worden en daarbij coherente en consistente verklaringen af te leggen. In tegendeel, in het verslag wordt opgemerkt dat verzoeker er in geslaagd is “zijn leven een nieuwe betekenis te geven en een voorbeeld te zijn van veerkracht” (adm. doss., stuk 6, map met ‘documenten’, nr. 12). Verzoeker beperkt zich met de loutere bewering dat hij geheugenproblemen zou hebben en dat de hierboven aangehaalde tegenstrijdigheden minimaal zijn en over details gaan slechts tot het vergoelijken en het minimaliseren van deze tegenstrijdigheden, die alle steun vinden in het administratief dossier, doch slaagt er niet in deze *in concreto* te weerleggen of te verklaren.

Verzoeker kan voorts niet overtuigen waar hij opmerkt “dat zijn antwoorden afhangen van de vraagstelling”. Verzoeker wijst erop dat de *protection officer* van het CGVS hem vroeg hoeveel keer hij “benaderd” was en stelt dat dit twee keer was door mannen die zijn broer zochten en dat hij het geval met de vrouwen in de auto vergat te vermelden. De Raad wijst er evenwel op dat deze vraag zeer duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar is en dat bovendien verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij al dan niet aflegt en dat het niet aan de *protection officer* is om het gehoor te sturen. Dat verzoeker na twee keer te zijn benaderd door twee mannen ook nog een laatste keer benaderd werd door twee vrouwen met zwarte helmen en bedekte gezichten is een uiterst relevant gegeven in zijn relaas. Het is dan ook volstrekt niet aannemelijk dat hij dit, gevraagd hoeveel keer hij benaderd werd, gewoon “vergat te vermelden”. Verzoeker haalde dit element overigens op geen enkel moment in de loop van de administratieve procedure aan, daar waar hij wel melding maakte van een telefonisch contact, wat eens te meer de geloofwaardigheid van zijn verklaringen hierover onderuit haalt. De omstandigheid dat de *protection officer* van het CGVS verzoeker niet confronteerde met deze ommissie doet aan deze vaststelling geen afbreuk. De Raad is bovendien geen bepaling of beginsel bekend die in een sanctie voorziet in geval werd nagelaten de verzoeker om internationale bescherming te confronteren met tegenstrijdige verklaringen die hij heeft afgelegd. Ten overvloede wordt er nog op gewezen dat de rechten van verdediging in administratiefrechtelijke zaken enkel van toepassing zijn op tuchtzaken, doch niet op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de Vreemdelingenwet (cf. RvS 3 november 2003, nr. 124.957), zodat verzoeker de schending ervan *in casu* niet dienstig kan inroepen.

Ook door er in zijn verzoekschrift nog op te wijzen dat hij spontaan melding maakte van de telefonische bedreigingen en zijn verklaringen in dit verband te citeren, weerlegt noch ontkracht verzoeker de hierboven aangehaalde vaststellingen. Uit de door verzoeker geciteerde passages uit de verslagen van zijn interviews op het CGVS blijkt dat hij op 17 februari telefonisch werd gecontacteerd. Dat verzoeker hiervan spontaan melding maakte, wordt dan ook niet betwist. Deze verklaring blijft echter in strijd met de informatie in de door hem neergelegde klacht bij het parket, waaruit blijkt dat hij ten aanzien van de *Fiscalía* gewag maakte van drie telefonische oproepen.

Uit de hierboven aangehaalde motieven kan niet blijken dat “een telefonische bedreiging” wordt gelijkgesteld aan “een benadering”. In tegendeel, er wordt net de aandacht op gevestigd dat verzoeker verschillende verklaringen aflegde bij het CGVS en het parket over het aantal keren dat hij persoonlijk werd benaderd door leden van het kartel en over het aantal keren dat hij telefonisch bedreigd werd. Door louter de aandacht erop te vestigen dat een telefonische bedreiging “iets anders” is dan een benadering doet verzoeker aan deze motieven geen afbreuk.

Ook verzoekers verklaringen in verband met zijn verblijfplaats(-en) voor zijn komst naar België blijken niet eensluidend te zijn. Zo wordt in de bestreden beslissing als volgt gesteld:

“Zo stelde u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken dat u twee dagen voor uw komst naar Europa diende te verhuizen daar u een militair doelwit was geworden (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). In navolging hiervan stelde u ten aanzien van het Commissariaat-generaal dat u tot 9 maart 2020 in uw

ouderlijke woonst in Medellín verbleef alvorens te zijn ondergedoken in uw finca in Santa Barabara in het departement Antioquia (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 4). U bleef tot en met 12 maart 2020 op de boerderij waarna u vanuit Santa Barabara via Rio Negro het land verliet (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 4 en 13). In het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud ten aanzien van het CGVS stelde u echter dat u reeds op 28 februari, in casu onmiddellijk na het plaatsvinden van het tweede incident, naar de finca in Santa Barabara trok (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 13). U zou er tot aan uw vertrek gezeten hebben. Dient echter te worden opgemerkt dat er een groot verschil is tussen deze beide versies van de feiten. In de initiële versie gaat het om een verblijf van een twee à drie dagen. Dat u in uw latere verklaringen plots stelt méér dan twee weken op de boerderij te hebben verbleven is dan ook frappant. Dat u ook hier niet éénduidig kan aangeven hoelang u 'ondergedoken' zat na uw (beweerde) problemen voor uw vertrek uit uw land van herkomst, is niet ernstig ingeval van een waarachtig relaas. Ook voorgaande zet uw geloofwaardigheid verder op de helling."

Waar verzoeker door te overwegen dat hij onterecht vastgepind wordt op data antwoordt op de door de commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden, beperkt hij zich tot het louter minimaliseren ervan, doch hij slaagt er niet in de tegenstrijdigheden, die alle steun vinden in het administratief dossier, *in concreto* te weerleggen. Ook door verder nog enkele van de verklaringen die hij in de loop van de administratieve procedure aflegde te citeren en te stellen dat zijn verklaringen wel degelijk gelijklopend zijn, weerlegt verzoeker de hierboven aangehaalde tegenstrijdigheden niet. De omstandigheid dat verzoeker ook enkele verklaringen heeft afgelegd die wel eensluidend zijn, doet immers geen afbreuk aan de andere verklaringen die hij aflegde die daarmee tegenstrijdig zijn. Evenmin weerlegt verzoeker de voorgaande vaststellingen door thans in zijn verzoekschrift louter te poneren dat hij steeds in Medellín is blijven wonen, doch zich kort voor zijn vertrek elders in veiligheid diende te brengen. Deze gekunstelde synthese doet immers het grote verschil tussen de versies van zijn verklaringen over de periode dat hij voor zijn vertrek uit Colombia ondergedoken had geleefd niet teniet. Aldus blijven ook de voorgaande vaststellingen overeind.

Voorts wordt in de bestreden beslissing nog terecht als volgt gemotiveerd:

"Volledigheidshalve kan eveneens aangestipt worden dat het opmerkelijk is dat u niets meer gehoord heeft van uw vermeende belagers sinds uw vertrek uit Colombia. Zo stelde u in dit verband dat er op een gegeven moment een overeenkomst werd bereikt tussen u en uw belagers (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 14). U zou hen betaald hebben met wat u geïnvesteerd had in uw boerderij om te vermijden dat men zich zou richten tot M. (...). Uw familie zou daaropvolgend dan ook geen problemen meer gekend hebben (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 14). Dit holt verder de waarachtigheid van uw beweerde problemen, minstens de ernst ervan, uit. Kan hier bijkomend de vraag gesteld worden waarom het overigens niet mogelijk zou geweest zijn om uw (beweerde) problemen dan in Colombia zelf op deze manier te beeindigen."

Waar verzoeker opmerkt dat de bendes klaarblijkelijk wel aannemen dat zijn jongere broer M. en zijn moeder geen informatie kunnen verstrekken over zijn broer S., daar waar dit wat hem betreft niet werd aangenomen, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Door nog op te merken dat het logisch is dat hij sedert zijn verblijf in België niets meer gehoord heeft van zijn belagers nu hij alle nodige maatregelen nam om contact te vermijden, biedt verzoeker geen verklaring voor de vaststelling dat zijn familie na het bereiken van een overeenkomst tussen hem en zijn belagers geen problemen meer gekend heeft. De Raad sluit zich aan bij de commissaris-generaal waar deze besluit dat dit verder de waarachtigheid van verzoekers beweerde problemen, of toch minstens de ernst ervan, uitholt.

De Raad volgt verder de commissaris-generaal waar deze van oordeel is dat de verschillende documenten van FedEx die verzoeker ter staving van zijn verklaringen voorlegde aan de appreciatie van de geloofwaardigheid van zijn problemen met leden van het kartel van Valle del Cauca niets wijzigen. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

"Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal geenszins betwist dat u tewerkgesteld was bij FedEx. Uit de door u neergelegde stukken blijkt geenszins dat u in Colombia effectief benaderd, dan wel bedreigd, werd door het kartel van Valle del Cauca. Wat betreft de twee certificaten van FedEx dient te worden aangestipt dat hierin enkel en alleen bevestigd wordt dat u vanaf 2 september 2019 tot 28 februari 2020 tewerkgesteld was als koerier bij het bedrijf, u er maandelijks zo'n 1.489,580 dollar verdiende en u op vrijwillige basis uw contract heeft stopgezet. Dit staat niet ter discussie. Er wordt evenwel geen melding gemaakt van eventuele problemen die u ondervonden zou hebben tijdens het uitoefenen van uw job noch wordt er melding gemaakt van het feit dat u in een speciaal 'veiligheidsprogramma' zou hebben gezeten. Wat betreft uw ontslagbrief bij FedEx, gedateerd

op 27 februari 2020, waarin u melding maakt van aanhoudende bedreigingen ten aanzien van uw persoon waardoor u in de onmogelijkheid zou verkeren om uw werkzaamheden verder te zetten, alsook uw exit gesprek bij FedEx, dient te worden opgemerkt dat deze stukken loutere weergaven betreffen van uw eigen verklaringen. Het toont geenszins aan dat hetgeen in de brief dan wel in het exit gesprek vermeld staat, strookt met de realiteit. Voorts konden deze documenten op eender welk moment en eender waar geschreven zijn. Er kan dan ook geen bewijswaarde aan worden toegekend.

Wat betreft de verlenging van uw contract bij FedEx dient te worden opgemerkt dat hieruit enkel afgeleid kan worden dat u eind februari 2020 een verlenging van uw contract voor 'bepaalde duur' verkreeg. Niets meer en niets minder. Opvallend is wel dat dit attest dateert van 28 februari 2020, in casu één dag nadat u naar eigenzeggen uw ontslag zou hebben ingediend bij FedEx. Het mag in deze context verbazen dat men u, ondanks uw ontslag om dwingende redenen, alsnog een dag later een contractverlenging van zes maanden zouden hebben gekregen. Tot slot wordt in dit attest evenmin gewag gemaakt van eventuele problemen.

Volledigheidshalve kan aan dit alles nog worden toegevoegd dat documenten hoe dan ook slechts bewijswaarde hebben wanneer ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig en coherent relaas. Zulks is in casu geenszins het geval."

Waar verzoeker laat gelden dat zijn ontslagbrief "wel degelijk diegene is die hij eveneens indiende, en die derhalve in tempore non suspecto geschreven werd" en dat "ook het exitgesprek een weergave is van wat er werkelijk gebeurde", beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet in concreto wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Dat deze documenten een weergave zijn van de verklaringen van verzoeker wordt in casu niet betwist. Deze documenten bieden evenwel niet de minste garantie dat wat erin staat strookt met wat zich daadwerkelijk heeft afgespeeld, zodat de commissaris-generaal er terecht geen bewijswaarde aan toekende.

Waar verzoeker overweegt dat hij de verlenging van zijn contract niet kon honoreren omwille van zijn ontslag wegens bedreigingen en dat het document inzake de verlenging van zijn contract bij FedEx onderstreept dat hij "geenszins het land verliet omdat hij geen werk (...) meer zou gehad hebben", stelt de Raad vast dat nergens in de bestreden beslissing wordt gesuggereerd dat verzoeker uit Colombia zou zijn vertrokken bij gebrek aan werk. Hiermee weerlegt verzoeker de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat uit dit document niets meer en niets minder kan worden afgeleid dan dat hij eind februari 2020 een verlenging van zijn contract voor 'bepaalde duur' verkreeg niet. Evenmin reikt verzoeker enige verklaring aan voor de pertinente overweging in de bestreden beslissing dat het in de gegeven context mag verbazen dat men hem, ondanks zijn ontslag om dwingende redenen, alsnog een dag later een contractverlenging van zes maanden zou hebben aangeboden. Ten slotte betwist verzoeker niet dat in dit attest evenmin gewag wordt gemaakt van eventuele problemen die hij zou hebben gekend, zodat dit attest hoe dan ook de door hem aangehaalde problemen die de aanleiding voor zijn vlucht uit Colombia zouden hebben gevormd niet kan staven.

Gelet op al het voorgaande, is de Raad in navolging van de commissaris-generaal van oordeel dat verzoeker de problemen die hij na de vrijlating van zijn broer S. zou hebben gekend met het kartel van Valle del Cauca niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts is de Raad na lezing van het administratief dossier en in navolging van de commissaris-generaal van oordeel dat verzoeker ook zijn vrees ten aanzien van zijn broer S. niet aannemelijk heeft weten te maken.

De commissaris-generaal wijst wat dit betreft in de bestreden beslissing vooreerst terecht op het volgende:

"Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken op géén enkel moment melding heeft gemaakt van eventuele problemen met uw broer S. (...), laat staan van het feit dat uw oudere broer u, naar eigen zeggen, al zijn gehele leven wil vermoorden omwille van jullie afwijkende levenswijze (zie vragenlijst CGVS, vraag 1 – 8). Dat u nagelaten heeft dit te doen is geenszins ernstigs temeer u dit gegeven voor het CGVS aanhaalt als één van de kernelementen die u ertoe brachten uw land van herkomst te verlaten. Er kan immers van u, die beweert te vrezen voor uw lichamelijke integriteit en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, verwacht worden dat u alle elementen ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormden van uw vertrek of vlucht uit het land van herkomst. U dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het begin van uw procedure om internationale bescherming, daar op u de verplichting rust om uw volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks het

feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van u worden verwacht dat u alle wezenlijke elementen uit uw vluchtrelaas ook bij de DVZ zou hebben aangebracht, minstens dat u bij aanvang van uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS zou hebben aangegeven dat u essentieel element niet had vermeld bij de DVZ. Uw (beweerde) vrees voor uw broer betreft immers naar eigen zeggen één van de hoofdrekenen voor uw verzoek om internationale bescherming en het is de reden waarom u actueel in de onmogelijkheid verkeert om terug te keren naar Colombia. Dat u nagelaten heeft om hier melding van te maken bij de DVZ doet dan ook in niet geringe mate aan de waarachtigheid van uw vermeende problemen met uw broer S. (...). Kan in de marge nog worden toegevoegd dat u ten aanzien van het Commissariaat-generaal verklaarde dat u alle hoofdrekenen van uw verzoek om internationale bescherming heeft kunnen vermelden bij de DVZ (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 2). Voorts stelde u dat uw verklaringen op het einde van uw gesprek bij de DVZ werden voorgelezen en werden vertaald naar het Spaans voor u. In het kader hiervan stelde u dat de neergeschreven verklaringen correct waren en u maakte geen gewag van eventuele problemen met de tolk (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 2)."

Voor zover verzoeker opmerkt dat hij zijn vrees voor zijn broer S. op de DVZ niet meldde daar hij sedert de vrijlating van S. geen rechtstreeks contact met hem had en het probleem met de bende het determinerende probleem was, beperkt hij zich slechts tot het vergoelijken van zijn nalatigheid, doch hij slaagt er niet in de hierboven aangehaalde argumenten, die steun vinden in het administratief dossier, *in concreto* te weerleggen. Zijn betoog dat het probleem met de bende het determinerende probleem was is bovendien duidelijk in strijd met zijn betoog eerder in het verzoekschrift dat hij *"in de eerste plaats zijn broer als bendelid vreest"* en kan bijgevolg geen afbreuk doen aan de hierboven aangehaalde vaststellingen en overwegingen.

Door verder louter te poneren dat zijn relaas met betrekking tot de problemen die hij had met zijn oudere broer wel degelijk eenduidig is en te herhalen dat hij een messteek in de rug kreeg en dat dit wel degelijk een probleem is aangezien zijn broer S. terug vrij is, beperkt verzoeker zich tot loutere beweringen die niet *in concreto* worden gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en doet hij geen afbreuk aan de terechte vaststelling dat hij hiervan geen melding heeft gemaakt op de DVZ.

De vaststelling dat verzoeker op de DVZ uiterst essentiële informatie met betrekking tot zijn relaas volledig onvermeld liet, ondergraaft op fundamentele wijze de geloofwaardigheid ervan.

Voorts wordt er in de bestreden beslissing nog terecht op gewezen dat de verklaringen van verzoeker over zijn problemen met zijn broer blote beweringen zijn die geenszins worden gestaafd met enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs, wat als volgt nader wordt uitgewerkt:

"Dit mag ten zeerste verbazen daar uit uw verklaringen blijkt dat u op 16-jarige leeftijd werd neergestoken door uw broer. U zou naar aanleiding van dit incident medische verzorging nodig gehad hebben (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 8 en 9). U legt echter geen enkel stuk neer ter staving van uw verklaringen hieromtrent. Daarenboven zouden uw moeder en uw jongste broer M. (...) na uw vertrek uit Colombia klacht ingediend hebben tegen S. (...) bij de lokale politie en er zou naar aanleiding daarvan een contactverbod zijn afgeleverd (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 4 – zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 14). U gevraagd of u dit kan staven antwoordde u eerst ontwijkend om later te stellen dat u geen documenten heeft betreffende de klacht die uw familie heeft ingediend tegen uw broer (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 14 en 15). U stelde dat in Colombia de politie anders te werk gaat en u verwees daarbij naar de recente gebeurtenissen in Colombia naar aanleiding van de aanhoudende protesten tegen de aangekondigde hervormingen van president Ivan Duque (zie CGVS dd. 18.05.2021, p. 15). Dient echter te worden opgemerkt dat het geenszins kan overtuigen dat, indien uw familie effectief klacht heeft ingediend tegen S. (...) én er naar aanleiding van deze klacht een contactverbod werd uitgevaardigd, u dit niet zou kunnen staven met de nodige documenten. Dit druist bovendien regelrecht in tegen uw eerdere verklaringen ten aanzien van het Commissariaat-generaal. Zo stelde u in het kader van uw eerste persoonlijk onderhoud ten aanzien van het Commissariaat-generaal dat u getracht had om het contactverbod te verkrijgen maar dit niet mogelijk was omwille van uw moeder haar werk (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 10). U verduidelijking gevraagd stelde u het volgende: "Ja, mijn mama werkt in het toerisme en zij was op reis dus zij kon het document niet overmaken om het toe te voegen aan mijn procedure. Maar men heeft er wel weet van bij de politie. Er bestaat een aangifte." (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 10). Niet alleen kan dit geenszins uw nalatigheid dit stuk voor te leggen verschonen, temeer daar u ook verklaarde dat u tot op heden dagelijks contact heeft met uw broer M. (...), die toch ook al 17 jaar is (zie CGVS 12.04.2021, p. 12), en u eveneens het betreffende document zou kunnen opmaken. Rekening houdend uw eerdere verklaringen mag het dan ook ten zeerste verbazen dat u in het kader van uw tweede onderhoud plots verklaart dat de Colombiaanse politie geen documenten

aflevert in dergelijke zaken daar dit niet hun manier van werken zou zijn. Voorgaande holt de waarachtigheid van uw verklaringen aangaande uw vermeende problemen met uw broer verder uit. Dat u effectief problemen gekend zou hebben met uw broer, laat staan ooit neergestoken zou zijn door hem, heeft u immers op geen enkele manier aangetoond. Dat u een attest neerlegt van een psychoanalist aangaande uw behandeling, alsook de behandeling van uw jongere broer M. (...), wijzigt niets aan voorgaande appreciatie. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde wanneer ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig en coherent relaas. Zulks is in casu geenszins het geval. Het door u neergelegde document betreft bovendien een loutere kopie waaraan, gezien het makkelijk te vervalsen karakter, hoe dan ook geen bewijswaarde kan worden toegekend. Er dient eveneens benadrukt te worden dat uit dit attest hoe dan ook niet geconcludeerd kan worden dat u daadwerkelijk problemen gekend zou hebben met uw broer S. (...) dan wel dat uw broer u met dood bedreigd zou hebben. Waar in het attest melding wordt gemaakt van affectieve- en gedragsproblemen, en dat deze veroorzaakt zouden zijn door problemen die verband houden met sociaal geweld, wordt er op geen enkele wijze een link gemaakt met uw broer of eventuele problemen binnen het gezin. Voorts wordt er geattesteerd dat er gedurende uw jeugd sprake was van de aanwezigheid van ongunstige omstandigheden die een impact hadden op uw persoonlijke, sociale en gezinsontwikkeling. Doch opnieuw dient te worden opgemerkt dat uit niets kan blijken dat met deze 'ongunstige omstandigheden' de moeilijke relatie met uw broer wordt bedoeld, dan wel dat uw psychologische problemen op enige wijze het gevolg zouden zijn geweest van een moeilijke relatie met uw oudere broer S. (...) (zie stukken toegevoegd aan het administratief dossier). Hierbij moet daarenboven nogmaals op worden gewezen dat, gelet op voorgaande vaststellingen, de door u aangevoerde asielmotieven ongeloofwaardig werden bevonden. Uit het loutere gegeven dat u, alsook uw broer M. (...), bepaalde psychologische problemen hebben (gekend), jullie in het kader hiervan psychologisch werden begeleid én u dienaangaande een psychologisch attest heeft neergelegd, kan niet afgeleid worden dat uw asielrelaas zou berusten op de waarheid. Dat u ter staving van uw verklaringen aangaande de problemen met uw broer ook nog twee foto's neerlegt van enkele littekens wijzigt evenmin iets aan bovenstaande bevindingen. Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat uit de foto's onmogelijk valt af te leiden dat het uw verwondingen/littekens betreffen. U komt immers nergens herkenbaar in beeld. Dit terzijde, waar en wanneer deze foto's werden genomen en onder welke omstandigheden deze verwondingen werden toegebracht/ verkregen, kan uit deze foto's ook niet worden afgeleid. Het mag duidelijk zijn dat deze stukken dan ook niet volstaan om voorgaande bevindingen om te vormen."

Verzoeker laat gelden dat hij niet meer ter plaatse was op het ogenblik dat het contactverbod werd afgeleverd en dat hij zestien jaar oud was toen hij door een mes gestoken werd en meent dat hem onterecht een gebrek aan stukken verweten wordt. Met dit betoog tracht hij slechts te vergoelijken dat hij er niet in geslaagd is zijn verklaringen over zijn problemen met zijn broer S. te staven met enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs, zonder deze pertinente vaststelling en de vaststelling dat hij van zijn problemen met en vrees voor zijn broer S. geen melding heeft gemaakt bij de DVZ te weerleggen of te ontkrachten. Evenmin biedt verzoeker met dit betoog een verklaring voor de tegenstrijdige verklaringen die hij aflegde over de onmogelijkheid om het contactverbod te staven met documenten. Verzoeker kan worden gevolgd waar hij meent dat een "gebrek aan documenten niet toelaat te besluiten tot (de) ongeloofwaardigheid van zijn relaas", doch gaat eraan voorbij dat hij dit deel van zijn relaas bij de DVZ volledig onvermeld liet. De Raad herhaalt dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen en dat het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven is dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten dat verzoeker zijn vrees ten aanzien van zijn broer S. niet aannemelijk heeft weten te maken.

Door zonder meer te stellen dat hij zijn verwondingen staamt met foto's, beperkt verzoeker zich tot de loutere negatie van wat in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, met name dat (i) uit de foto's onmogelijk valt af te leiden dat het zijn verwondingen/littekens betreffen nu hij nergens herkenbaar in beeld komt en dat (ii) uit deze foto's ook niet kan worden afgeleid waar en wanneer deze foto's werden genomen en onder welke omstandigheden deze verwondingen werden toegebracht of verkregen. Verzoeker verduidelijkt nergens met concrete elementen waarom hij meent dat de vaststellingen van de commissaris-generaal feitelijk onjuist of kennelijk onredelijk zijn. Met een dergelijke summiere uiteenzetting doet verzoeker niets meer dan te kennen geven dat hij het niet eens is met de beoordeling door de commissaris-generaal van (de bewijswaarde van) de door hem neergelegde foto's, zonder evenwel de onjuistheid van de motieven hierover aan te tonen. Verzoeker toont dan ook niet aan dat de foto's wel degelijk een bevestiging zijn van zijn verklaringen over het conflict dat hij met zijn broer S. had.

Waar hij nog laat gelden dat hij melding heeft gemaakt van het feit dat zowel hijzelf als zijn minderjarige broer M. bijgestaan werden door een psycholoog en dit reeds in Colombia en dat hij op dit punt stavingstukken heeft bijgebracht die *in tempore non suspecto* werden opgemaakt, doet verzoeker geen afbreuk aan de pertinente motieven van de bestreden beslissing over het door hem neergelegde psychologisch attest. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt vastgesteld, kan uit het loutere gegeven dat verzoeker en zijn minderjarige broer M. bepaalde psychologische problemen hebben (gekend), in het kader hiervan psychologisch werden begeleid en dat verzoeker hiervan een psychologisch attest heeft neergelegd, niet afgeleid worden dat verzoekers asielrelaas zou berusten op de waarheid. Hierbij benadrukt de commissaris-generaal terecht dat uit het neergelegde psychologisch attest hoe dan ook niet geconcludeerd kan worden dat verzoeker daadwerkelijk problemen gekend zou hebben met zijn broer S. of dat zijn broer hem met de dood bedreigd zou hebben, nu in het attest op geen enkele wijze een link wordt gemaakt met zijn broer S. of eventuele problemen binnen het gezin en uit niets kan blijken dat met de 'ongunstige omstandigheden' waarvan in dit attest gewag wordt gemaakt de moeilijke relatie met zijn broer S. wordt bedoeld, dan wel dat zijn psychologische problemen op enige wijze het gevolg zouden zijn geweest van een moeilijke relatie die hij met zijn oudere broer S. zou hebben gehad. De omstandigheid dat verzoeker niet verantwoordelijk is voor de bewoordingen en algemeenheden die de psycholoog in dit attest heeft gebruikt, doet aan het voorgaande geen enkele afbreuk. Hetzelfde kan worden gesteld over het gegeven dat dit attest het relaas van verzoeker niet zou tegenspreken. Ten slotte wordt er in de bestreden beslissing terecht op gewezen dat het neergelegde attest slechts een fotokopie betreft. De Raad is van oordeel dat aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën slechts een beperkte bewijswaarde kan worden verleend (cf. RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Een dergelijk document kan geacht worden de verklaringen van verzoeker te ondersteunen wanneer deze voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn. Dit blijkt gelet op het voorgaande *in casu* evenwel niet het geval te zijn.

Gelet op de voorgaande vaststellingen en overwegingen, is de Raad in navolging van de commissaris-generaal van oordeel dat verzoeker ook zijn vrees ten aanzien van zijn broer S. niet aannemelijk heeft weten te maken.

Inzake verzoekers vrees om bij terugkeer naar Colombia te eindigen zoals zijn vader, die op 6 november 2005 op gewelddadige wijze werd vermoord door de paramilitaire groepering AUC, wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gemotiveerd:

"Zonder enige afbreuk te doen aan de ernst, alsook de impact van de moord op uw vader, dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u nog méér dan vijftien jaar in Colombia heeft verbleven zonder noemenswaardige problemen (zie supra) te hebben gekend. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u ondanks de gebeurtenissen in 2005 in staat was om uw leven in Colombia uit te bouwen. Zo heeft u uw middelbare studies succesvol afgerond. Daaropvolgend heeft u nog allerhande bijkomende opleidingen gevolgd (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 5). Naar eigen zeggen bent u 'een manusje van alles' en was u tewerkgesteld bij verschillende bedrijven te Colombia. Uw laatste job was bij FedEx en het betrof naar eigen zeggen uw droomjob (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 6). Naast uw werkzaamheden in loondienst besloot u ook om uw eigen koffieboerderij uit de grond te stampen waarvan de eerste oogst voorzien was in mei 2020 (zie CGVS dd. 12.04.2021, p. 7). Rekening houdend met voorgaande, in casu het gegeven dat u nog gedurende vijftien jaar na de moord op uw vader in Colombia verbleef, u in die periode schijnbaar nooit enig probleem heeft gekend en u uw leven aldaar heeft kunnen uitbouwen doet besluiten dat u niet gevisieerd werd naar aanleiding van uw vader zijn dood. Bijgevolg volstaat dit niet om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming."

Verzoeker merkt op dat de dood van zijn vader mee de aanleiding heeft gevormd voor de ontworteling van het gezin en licht toe dat indien zijn vader niet vermoord werd, zijn broer S. allicht niet voor een leven bij de bendes zou geopteerd hebben en niet met hem in een conflict zou terechtgekomen zijn. Waar de moord op verzoekers vader *in casu* niet betwist wordt en kan worden aangenomen dat dit kan hebben geleid tot bepaalde (psychologische) problemen bij verzoeker en zijn broers, kan *in casu*, gelet op wat hierboven reeds werd uiteengezet, niet worden aangenomen dat verzoeker hierdoor problemen heeft gekend met zijn broer S. in die mate dat deze problemen aanleiding zouden geven tot een nood aan internationale bescherming. Dat de moord op zijn vader zou maken dat verzoeker gevoeliger is voor het risico ingevolge bedreigingen blijkt niet uit de verklaringen die verzoeker tijdens de administratieve procedure heeft afgelegd. Daaruit blijkt dat verzoeker ondanks de gebeurtenissen in 2005 in staat was om zijn leven in Colombia uit te bouwen en dat hij in de periode van vijftien jaar na de moord op zijn vader in Colombia schijnbaar nooit enig probleem heeft gekend. Verzoeker ondersteunt de conclusie

van de commissaris-generaal dat de dood van zijn vader niet volstaat om in zijn hoofde te besluiten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade waar hij in zijn verzoekschrift laat gelden dat hij *“nooit gesteld heeft dat hij omwille van de moord op zijn vader is moeten vluchten”*. Dat dit wel deel uitmaakt van de problemen waarmee verzoeker in zijn leven geconfronteerd werd, doet aan deze conclusie geen afbreuk.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (adm. doss., stuk 6, map met ‘documenten’) en die hierboven nog niet werden besproken kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing als volgt over deze documenten:

“Uw paspoort, uw identiteitskaart en uw vliegticket bevestigen louter uw persoonsgegevens, uw herkomst alsook uw reisweg. Geen van deze feiten wordt in voorgaande betwist doch ze hebben geen uitstaans met uw asielmotieven. De arbeidscertificaten alsook het document in verband met uw studies ‘Engels’ bevestigen dan weer dat u voor uw vertrek uit Colombia bij verschillende bedrijven/werkgevers tewerkgesteld was en u eveneens verschillende modules Engels volgde bij ‘the American School Way’. De overlijdensakte van uw vader bevestigt dan weer dat uw vader in 2005 is overleden ten gevolge van geweld. Dit wordt evenmin betwist in voorgaande.”

Deze motieven worden door verzoeker niet betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

De voorgaande vaststellingen en overwegingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Colombia.

2.3.5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten en -vrees niet heeft aangetoond.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Colombia zou hebben gekend.

2.3.5.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Uit de informatie waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing blijkt dat de situatie in Colombia grondig is gewijzigd na de ondertekening op 24 november 2016 van de vredesovereenkomst tussen de regering van president Santos en de *Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia - Ejército popular*

(FARC-EP) die de 50-jarige burgeroorlog beëindigde. Uit diezelfde informatie blijkt eveneens dat de onderhandelingen voor het vredesproces met de *Ejército de liberación nacional* (ELN), de tweede grootste rebellengroepering, die aanvingen op 7 februari 2017, echter niet hebben geleid tot een staakt-het-vuren. Het intern gewapend conflict met de ELN blijft voortduren. Daarnaast vinden er nog steeds confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en andere rebellengroeperingen plaats in diverse regio's van Colombia. Bovendien blijkt dat de gebieden die voorheen aan de FARC toebehoorden worden ingepalmd door andere groeperingen, zoals de ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw zijn uitgebreid.

Gelet op de beschikbare landeninformatie wordt niet betwist dat er in Colombia een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich echter niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde departementen. Zowel uit de *"Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia"* van UNHCR van september 2015, als de COI Focus *"Colombia: Veiligheidssituatie"* van 13 november 2019, de COI Focus *"Colombia: veiligheidssituatie"* van 27 juli 2020 en de COI Focus *"Colombia: Veiligheidssituatie"* van 2 augustus 2021, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn en dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Verwerende partij zet in haar op 7 oktober 2021 neergelegde aanvullende nota op basis van voormelde landeninformatie het volgende uiteen over de veiligheidssituatie in Colombia:

"Zo is er sprake van een gewapend conflict tussen de rebellengroeperingen, de NIAG's (new illegal armed groups) en de Colombiaanse autoriteiten dat zich concentreert op het platteland in Norte de Santander, Arauca, Nariño, Cauca, Valle del Cauca, Chocó, Antioquia (Bajo Cauca), Zuid Cordoba en Putumayo. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade tengevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt bovendien voor een groot aantal intern ontheemden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de gewapende groeperingen momenteel aanwezig zijn in 273 gemeentes op een totaal van 1.123 Colombiaanse gemeentes. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

In de overige regio's en in de (groot)steden van Colombia is er geen sprake van een gewapend conflict en wordt het geweld gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing.

Te benadrukken valt dat het geweld in de steden slechts in geringe en indirecte mate gelieerd is aan het gewapend conflict in de bovenvermelde departementen. Bij de moorden die in de steden worden gepleegd worden veelal burgers met een specifiek profiel geviséerd, zoals bijvoorbeeld vakbondsleiders, mensenrechtenactivisten of journalisten. Dit geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met art. 48/4, §2, c) Vw. en houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Het gemeenrechtelijk crimineel geweld in de Colombiaanse grootsteden, waaronder ontvoeringen, drugshandel en afpersingen, kadert evenmin binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard."

In het licht van de voorliggende actuele objectieve landeninformatie, wordt de analyse van de commissaris-generaal door de Raad overgenomen.

Gelet op zijn verklaringen over zijn herkomst uit Colombia, moet de veiligheidssituatie in Medellín, waar verzoeker zijn hele leven tot kort voor zijn vertrek uit Colombia heeft verbleven, worden beoordeeld (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 12 april 2021, p. 3-4).

Op basis van de hem voorgelegde informatie besluit de Raad dat er in Medellín en de onmiddellijke omgeving van Medellín geen sprake is van een gewapend conflict. Het aanwezige geweld wordt er daarentegen gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit. Dit crimineel geweld is geïndividualiseerd en doelgericht van aard, met onder meer interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel en afpersing. Dit geweld kadert dan ook niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden, en is bovendien in wezen niet willekeurig van aard (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité* (GK)).

Verzoeker brengt met de citaten in zijn verzoekschrift uit algemene rapporten van het Immigration and Refugee Board of Canada en van Amnesty International en uit tal van persberichten en uit rechtspraak van de Raad geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn of dat verwerende partij hieruit verkeerde conclusies zou hebben getrokken, temeer daar deze informatie minder recent is dan de meest recente informatie waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing baseert en dan de nog meer recente informatie waaraan verwerende partij in haar aanvullende nota refereert. Wat betreft de arresten van de Raad met nrs. 4142 en 91 564 van respectievelijk 27 november 2007 en 13 november 2012, wordt ten overvloede nog in herinnering gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)).

Bij gebrek aan een gewapend conflict in de stad Medellín, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.3.5.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens twee interviews kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en kon hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.8. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.10. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

D. DE BRUYN